

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΚΦΡΑΞΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Αρ. φύλλου 104

Τιμή 75 μίλς Σάββατο 18 Απριλίου

Στις άλλες σελίδες

- ΜΠΡΙΕΤΟΝ-ΛΙΒΑΝΟΣ-ΤΟΥΡΚΙΑ
- ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΕΛ
- ΕΡΕΥΝΑ: ΛΙΜΑΝΙ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)
- ΑΠΕΡΓΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ
- ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΘΑ ΦΡΑΞΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟ

- Οχι νέα δεξια βουλη-Κυβέρνηση
- Μόνη αλλαγή η σοσιαλιστική

Όταν ο Ελληνοκύπριος ψηφοφόρος θα ψηφίζει στις 24 του Μάη τους εκπροσώπους του στην νέα βουλη θα έχουμε μπει για καλά στον πρώτο χρόνο της τρίτης δεκαετίας της διακυβέρνησης της δεξιάς. Μιας διακυβέρνησης που οδήγησε τον κυπριακό λαο στον ντε φάκτο διαχωρισμό και την Κυπριακή κοινωνία στην οικονομική κρίση, την ανασφάλεια, και το αδιέξοδο.

Στο διάστημα αυτής της 20ετίας οι βασικοί πολιτικοί εκπρόσωποι της δεξιάς (Κληρίδης, Παπαδόπουλος, Κυπριανού κλπ) που σήμερα ηγούνται διαφορετικών πολιτικών σχημάτων ήταν οι κύριοι πρωταγωνιστές της πολιτικής ζωής του τόπου και για το μεγαλύτερο ποσοστό αυτής της περιόδου συνεργάτες και «συναγωνιστές».

Με οποιαδήποτε λοιπόν κομματικά προσώπεια κι αν διαλέγουν να παρουσιάζονται και με οποιαδήποτε κυβερνητική σύνθεση να διακυβερνούν οι δεξιοί ηγέτες η ουσία για τον Κυπριακό λαο μια είναι: ΕΙΝΑΙ

ΞΕΦΤΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΧΡΕΩΚΟΙΜΕΝΟΙ. Η αστική τάξη της Κύπρου έχει δοκιμάσει και ξαναδοκιμάσει τις δικές της διαδικασίες τους δικούς της χειρισμούς, τα δικά της μέτρα κι έχει αποτύχει παταγώδως.

Το μόνο που έχει καταφέρει είναι να επιτρέψει και να διατηρήσει το διαχωρισμό του κυπριακού λαου σε Ελληνοκύπριους του Νότου και Τουρκοκύπριους του βορρα και να φέρει την οικονομία σε πρωτοφανή αδιέξοδο ενώ απειλείται ολο και πιο επικίνδυνα το μεροκάματο του εργάτη και του φτωχού αγρότη σε μια κοινωνία της ασυδοσίας

του πλουτου της χλιδής και της σπατάλης.

Για καμμία λοιπόν «αλλαγή» δεν έχουν δικαίωμα να μιλούν οι πρωταγωνιστές της 20ετίας γιατί τα έργα τους είναι γνωστα κι οι συνέπειες των έργων τους ακόμα συνεχίζονται. Το τι πρέπει όμως να προβληματίσει σοβαρά το εργατικό κίνημα είναι το πως καταφέρνει σήμερα η δεξια μετα απο την εξώφθαλμα ολέθρια πολιτική της πορεία να προπαγανδίζει πειστικά για την «αλλαγή». Τι είναι εκείνο που επέτρεψε στον κύριο εκφραστή της αστικής τάξης, το Δημοκρατικό Συναγερμο, να μιλά σήμερα για ανανέωση, για πρόοδο, για νίκη. Τι είναι εκείνο που έβγαλε το κόμμα των πραξικοπηματιων απο την πολιτική ανυποληψία σ' ένα πιθανο 30% και τι είναι εκείνο τέλος που σπρώχνει εργάτες κι αγρότες στο αγαπημένο παιδι των οργανώσεων των εργοδοτων

(ΟΕΚ, ΚΕΒΕ κλπ) και των τσιφλικιδών.

Γιατι δεν είναι αρκετο το σύνθημα «Μαύρο στο Συναγερμο» ή το «ΑΚΕΛ πρώτο κόμμα στη Βουλη» ή «ΕΔΕΚ - ΑΛΛΑΓΗ, ΕΔΕΚ - ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ». Για να φράξουμε το δρόμο στο Συναγερμο πρέπει να αναγνωρίσουμε τα λάθη του παρελθόντος και να μπορούμε σε μια νέα πορεία πλεύσης.

Αν πείθουν σήμερα εργάτες αγρότες και μικροαστους οι Συναγερμικοί ηγέτες σχίζοντας τα ιμάτια τους για τους χειρισμούς του Κυπριακού (παρόμοιους μ' αυτούς που ακολουθούσαν οι ίδιοι για χρόνια και που θα ακολουθήσουν με μικρές παραλλαγες αν βγουν στην εξουσία) ή για τα σκάνδαλα του Ταμείου Αναξιοπαθούντων Συνεργατιστών την Αρχη Λιμένων, το Γραφείο Δημοσίων Πληροφοριων και το ειδικο Ταμείο Προεδρίας ενώ υπόσχονται ταυτόχρονα χαμηλότερη φορολογία για όλους και καλύτερες κοινωνικές υπηρεσίες με λιγότερες (;) κρατικές δαπάνες δεν φταινε οι εργάτες, οι αγρότες και οι μικροαστοι που τους ακο-

λουθουν. Οπως τονίσαμε επανειλημμένα μέσα απο τις στήλες της Εκφρασης την κύρια ευθύνη φέρουν οι ηγασίες των αριστέρων κομμάτων ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ που διατήρησαν για χρόνια σχεδον ανενόχλητη τη δεξια στην εξουσία αρνούμενοι να δώσουν πολιτική διεξοδο στον κυπριακό λαο. **Συνέχεια στην 8η**

Για την εκλογική κινητοποίηση των εργαζομένων

Όσο πλησιάζουν οι εκλογες γίνεται συνεχώς πιο φανερο πως τα λεγόμενα κόμματα του «Κέντρου» δεν πρόκειται να παίξουν κανένα σημαντικό ρόλο. Οι έδρες της Βουλής φαίνεται πως τελικά θα μοιραστούν ανάμεσα στα δυο μεγάλα κόμματα, ΑΚΕΛ (30-35%) και ΔΗ.ΣΥ. (25-30%) και τα δυο μικρότερα, ΔΗΚΟ (15-20%) και ΕΔΕΚ (10-15%) αφήνοντας τα νεοσύστατα κόμματα του «Κέντρου» ίσως χωρίς κανένα βουλευτή, με ποσοστα γύρω στο 5%.

Ανκαι τα πιο πάνω ποσοστα δεν μπορούν παρα να θεωρηθούν μόνο ενδεικτικά της δύναμης των κομμάτων είναι απίθανο τα τελικά αποτελέσματα να διαφέρουν κατα πολύ. Αν έτσι έχουν τα πράγματα βρισκόμαστε πραγματικά μπροστα σε μια σοβαρή πιθανότητα αριστερης πλειοψηφείας στη Βουλη (1). Οι ευθύνες των αριστερων κομμάτων είναι μεγαλύτερες απο οποτεδήποτε άλλοτε. Για πρώτη φορά έχουν την ευκαιρία να δώσουν ένα γερο χτύπημα στη δεξια και να βάλουν τη βάση για το πέρασμα της πολιτικής εξουσίας στα χέρια τους. Μια αριστερη πλειοψηφεια στη Βουλη θα κάιμε οποιαδήποτε συνεργασία με τη δεξια μια φανερη εγκατάλειψη αρχων για τα αριστερα κόμματα.

Το κλειδι για την επιτυχία των αριστερων κομμάτων στις εκλογες βρίσκεται στην

ικανότητα τους να κινητοποιήσουν τις μάζες των εργαζομένων. Η αριστερα έχει πληρώσει ακριβα τα τελευταία χρόνια για την πολιτική της «συνεργασίας των πατριωτικων δυνάμεων». Για το χατήρι αυτής της «συνεργασίας» σύρθηκε στις εκλογες του 76 σε υποστήριξη μιας μεγάλης δεξιάς πλειοψηφείας στη Βουλη σε μια περίοδο που μπορούσε πολυ εύκολα να πετύχει δική της πλειοψηφεία. Οι Βουλευτες που με τις ψήφους της αριστερας μπήκαν στη Βουλη συμπεριλάμβαναν ένα τουλάχιστον που προσχώρησε στον Συναγερμο και αρκετους που ήταν στενασυνδεδεμένοι με τον κ. Αζίζινα που σήμερα βρίσκεται στη φυλακή.

Η χρεωκοπία της «συνεργασίας των πατριωτικων δυνάμεων» έδωσε την ευκαιρία στον Συναγερμο απο τη μια να συγκεντρώσει στις τάξεις του την μεγάλη πλειοψηφεία της κυπριακής αστικής τάξης και απο την άλλη να

παρασύρει και πλατειες μάζες του λαου, σταθεροποιώντας και επεξεργάζοντας την επιρροη του. Απο την άλλη σκόρπισε την απογοήτευση στις αριστερες μάζες που δεν μπορούσαν πια να δουν διεξοδο ούτε πάνω στο «εθνικο» θέμα ούτε στα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Αυτη η απογοήτευση αποτελεί σήμερα τον πιο σοβαρο κίνδυνο για τα αριστερα κομματα. Για να κινητοποιηθούν οι μάζες των εργαζομένων και να δώσουν αποφασιστικά την εκλογική μάχη χρειάζονται μια πειστική διεξοδο, ένα τολμηρο πρόγραμμα που να προσφέρει μια εναλλακτική λύση μπροστα στην αποτελμάτωση του Κυπριακού και την συνεχή πτώση του βιοτικού επιπέδου. Ένα τέτοιο πρόγραμμα δεν μπορεί να υπάρξει μέσα στα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος.

Δυστυχώς τα προγράμματα τόσο του ΑΚΕΛ όσο και

της ΕΔΕΚ δεν προσφέρουν αυτο που χρειάζεται σήμερα ο λαος. Περιορίζονται μέσα στα παραδοσιακά καπιταλιστικά σχήματα με αόριστες υποσχέσεις και προτάσεις για περιθωριακές αλλαγες. Για το ΑΚΕΛ αυτο αποτελεί πάγια πολιτική. Για την ΕΔΕΚ, παρ' όλο που η ρήξη με την Κυβέρνηση έχει θέσει το κόμμα για καλά στην αντιπολίτευση, όχι μόνο δεν προχώρησε το πρόγραμμά της πιο πέρα αλλά υπάρχουν και πολλα σημεία όπου παρατηρείται παλινδρόμηση σε πιο «ακίνδυνες» θέσεις.

Στην περίπτωση της ΕΔΕΚ πρέπει ακόμα να αναφέρουμε πως η απολυταρχική πολιτική της ηγεσίας της και οι διωγμοί των αριστερων στελεχων έχουν βλάψει σημαντικά τις εκλογικές δυνατότητες της. Σε μια περίοδο που επιβάλλεται η επιστροφή όλων των δυνάμεων του κόμματος η κομματική ηγεσία επιμένει να διώκει τα αριστερα στελέχη αποκλείοντας τα ακόμα και απο πραχτι-

κές δουλειες όπως αφισκολλησεις, και προσπαθει να καλύψει το κενο με εμμισθα και ημιεμμισθα άτομα.

Μπροστα σ' αυτη την κατάσταση η κομματική βάση πρέπει ν' αντιδράσει αποφασιστικά. Ήδη απαιτεί έντονα να αποκατασταθεί η ενότητα του κόμματος και ζητά μια πιο αποφασιστική εκλογική πολιτική. Αυτη η αντιδραση προς την πολιτική της Κ.Ε. πρέπει να συντονιστεί και να καρποφορήσει άμεσα για να μπορέσει το κόμμα να πετύχει μια εκλογική νίκη που θα αλλάξει τα δεδομένα της Κυπριακής πολιτικής ζωής.

(1) Μια πρόχειρη ανάλυση μπορεί να δείξει αυτη τη δυνατότητα. Αν πάρουμε τα ποσοστα των κομμάτων σαν:

ΑΚΕΛ 33%
ΔΗ.ΣΥ. 28%
ΔΗΚΟ 17%
ΕΔΕΚ 12%

Άλλα λιγώτερο απο 8% και αν υποθέσουμε κάπως χοντροκομμένο, ότι αυτα τα ποσοστα είναι ομοιόμορφα κατανεμημένα στις επαρχίες έχουμε:

1η κατανομή:
ΑΚΕΛ 8
ΔΗ.ΣΥ. 6
ΔΗΚΟ 4
ΕΔΕΚ 1

2η κατανομή:
ΑΚΕΛ 4
ΔΗ.ΣΥ. 4
ΔΗΚΟ 2
ΕΔΕΚ 4

3η κατανομή:
ΑΚΕΛ 1
ΔΗ.ΣΥ. 1

Σύνολο:
ΑΚΕΛ 13
ΔΗ.ΣΥ. 11
ΔΗΚΟ 6
ΕΔΕΚ 5

Σύνολο αριστερων κομμάτων (ΑΚΕΛ και Ε.ΔΕΚ): 18 εδρες

ΔΙΕΘΝΗ

ΟΙ ΜΑΧΕΣ ΤΟΥ ΜΠΡΙΞΤΟΝ

Αποτέλεσμα της κοινωνικο-οικονομικής κρίσης

Σοβαρα επεισόδια ξέσπασαν το περασμένο Σαββατοκυριακό και Δευτέρα στην συνοικία Μπρίξτον του Νοτίου Λονδίνου, μεταξύ διαδηλωτών και Αστυνομίας, που είχαν σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό περισσότερων από 500 ατόμων, αρκετά αυτοκίνητα να πυρποληθούν και πάνω από 30 κτήρια και ένα σχολείο να καταστραφούν.

Τα επεισόδια άρχισαν όταν η αστυνομία προσπάθησε να συλλάβει νεαρο μαυρο χωρίς λόγο, στην προσπάθεια της να επιβάλει τον τρόπο πάνω στους κατοίκους της περιοχής. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση εκπροσώπου του Λάμπεθ (τομέα όπου υπάγεται το Μπρίξτον) «η αστυνομία είναι ουσιαστικά δύναμη κατοχής».

Στην πραγματικότητα η αστυνομία στην προσπάθεια της να προλάβει την εκρικτική κατάσταση που επικρατούσε στην περιοχή λόγω των σοβαρών προβλημάτων της ανεργείας και οικιστικού εστίου στην περιοχή πριν δύο βδομάδες 110 αστυνομικούς με πολιτικά για την επιχείρηση «ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ 81» και άρχισε να συλλαμβάνει χωρίς λόγο νεαρους, και να διενεργεί εφόδους σε περιοχές όπου σύχναζαν ανεργοι νεαροι, με σκοπο να τους εκφοβήσει.

Το Μπρίξτον είναι μια από τις πιο φτωχές συνοικίες του Λονδίνου και κατοικείται βασικά από εργάτες, μαυρους ασιάτες και λευκούς.

Με την άνοδο της Θάτσερ στην εξουσία πριν από δύο χρόνια και με την εφαρμογή της οι-

χής, όπου υπολογίζεται ότι το ποσοστό ανέργων ξεπέρασε το 30%. Ιδιαίτερα καυτο ήταν το πρόβλημα της ανεργείας μεταξύ των νεαρών μαύρων όπου οι πιθανότητες να βρουν κάποιο αποσχόληση είναι μίσημινες, και έτσι είναι καταδικασμένοι να ζήσουν στην μιζέρια.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες και την ρατσιστική συμπεριφορά της αστυνομίας προς τους μαυρους έχει δημιουργηθεί το αισθημα μεταξύ των μαύρων ότι τόσο η κυβέρνηση Θάτσερ, όσο και εργοδότες και η αστυνομία τους θεωρούσαν σαν πολίτες δευτέρας κατηγορίας.

Το αισθημα αυτο οδήγησε τους μαυρους να αντιδράσουν ενάντια της αστυνομίας που προσπάθησε να επιβληθεί σ' αυτούς εντελώς ανοργάνωτα και πρωτοβουλιακά. Η πιο μαχητική όμως προτοπωρία ιδιαίτερα της νεολαίας κατάλαβε τα πράγματα αίτια που κρύβονται πίσω από τις επιθέσεις αυτές και συνηδητοποίησε την ανάγκη να προβάλλει μια πιο οργανωμένη αντίσταση, μαζί με όλους τους πραγματικούς υποστηρικτές της, την βρετανική εργατική τάξη που και αυτή επίσης κτυπιέται από τα ίδια συμφέροντα.

Αυτο αποδείχθηκε στα επεισόδια του περασμένου Σαββατοκυριακού όπου πήραν μέρος όχι μόνο μαύροι αλλά και λευκοι ιδιαίτερα το LPYS (σοσιαλιστική νεολαία του εργατικού κόμματος) αλλά και πολλών άλλων ανέργων και εργατών που μένουν στη περιοχή.

και να λεηλατούν.

Αξιοσημείωτος είναι επίσης και ο τρόπος με τον οποίο η αστυνομία προσπάθησε να λύσει το πρόβλημα των ανέργων, στέλλοντας πρώτα 110 αστυνομικούς για να εκφοβίσουν τον

κόσμο και μετά προσπαθώντας να κάμουν μια επίδειξη δυνάμεις στέλλοντας περισσότερους από χίλιους αστυνομικούς του SPG. (ειδικού τμήματος της αστυνομίας, με ειδική αντιδιαδηλωτική εκπαίδευση) δια να ξυλοκοπήσουν και να συλλά-

βουν τους ηγέτες και τα πιο μαχητικά στοιχεία της περιοχής.

Τα επεισόδια του Μπρίξτον δεν ήταν τίποτε άλλο παρα το φυσικό επακόλουθο της κοινωνικής και οικονομικής καταστάσεως, και δεν πρόκειται να σταματήσουν αν δεν πάψουν να υπάρχουν οι λόγοι που τα επροκάλεσαν. Απεναντίας θα ενταθούν και θα εξαπλωθούν και σε άλλες περιοχές όπου αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα. Και όσο η ενταση τους θα αυξάνει τότε θα αρχίσουν να παίρνουν και πιο βαθύ πολιτικό χαρακτήρα, όπου θέτει αντιμετώπους από την μια τους εργάτες και ανέργους με της συντεχνίες τους και από την άλλη την αστυνομία σαν εκπρόσωπο της αστικής τάξης. Για τους εργάτες δεν υπάρχει άλλος δρόμος, παρα ενωμένοι κάτω από τις συντεχνίες να ριζούν από την κυβέρνηση την Θάτσερ και τους συντηρητικούς, και να φέρουν στην εξουσία μια εργατική κυβέρνηση βασισμένη σ' ένα καθαρο σοσιαλιστικό πρόγραμμα. Νικόλας

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ

ΛΙΒΑΝΟΣ: ΟΙ ΜΑΧΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑ

Μετα την προσπάθεια των Δεξιών φαλαγγιτών να αποκόψουν την κύρια αρτηρία που ενώνει τη Βηρυτο με τη Δαμασκό με τον έλεγχο της Ζάχλε ξανάναψαν οι μάχες στο Λίβανο.

Ήδη Συριακές δυνάμεις περικύκλωσαν και απέκλεισαν την Ζάχλε την οποίαν ελέχουν οι Φαλαγγίτες.

Μέσα στην αναπομπούλα που δημιουργήθηκε οι Γάλλοι πρότειναν την αναστολή στρατευμάτων του ΟΗΕ στον Β. Λίβανο.

Πίσω από την πρόταση αφτη κρυβόταν η πρόθεση του ιμπεριαλισμού για εκδίωξη του συριακού παράγοντα και τον έλεγχο της κατάστασης μια και η πλάστιγγα θα έγερνε προς την μεριά των Φαλαγγιτών και της αντίδρασης.

Ήδη η παρουσία του ΟΗΕ

στον Ν. Λίβανο και η ύπαρξη του κρατιδίου του ταγματάρχη Χάντατ λειτουργεί σαν προστατευτικό τείχος για τον Ισραηλ απέναντι στην δράση των Παλαιστινίων.

Τελικά η πρόταση αποσύρθηκε επειτα από τις συριακές και άλλες αραβικές διαμαρτυρίες.

Η κατάσταση παραμένει ρεβστη και καμμία ανακωχη δεν δίδει τη σιγουρια ότι οι μάχες δεν θα ξαναρχίσουν.

ΤΟΥΡΚΙΑ - ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΕΣ ΚΤΥΠΟΥΝ ΤΟΥΣ ΚΟΥΡΔΟΥΣ

Ύστερα από τα πολιτικά κόμματα, τα συνδικάτα και τις ένοπλες αριστερές οργανώσεις το διχτατορικό καθεστώς των στρατηγών στράφηκε τελεφταία και ενάντια στο αφτονομιστικό κίνημα των Κούρδων.

Συγκεκριμένα τρεις περι-

που χιλιάδες μέλη του Κουρδικού Εργατικού Κόμματος βρίσκονται στις φυλακές εκ των οποίων οι 447 περνούν πύρα από στρατοδικείο. Για 97 απ' αφτους ζητήθηκε να καταδικαστούν σε θάνατο για ένοπλη δράση με σκοπο την ίδρυση κουρδικού κράτους πάνω σε μαρξιστική - λενινιστική βάση.

Αναφέρθηκε επίσης ότι υπάρχει συμφωνία ανάμεσα στην ΟΑΛ και τους Κούρδους για εκπαίδευση σε παλαιστινιακά στρατόπεδα.

Το στρατιωτικό καθεστώς αν και κατάφερε σημαντικά πλήγματα στο εργατικό κίνημα και τις οργανώσεις του αδυνατεί να βγάλει την Τουρκία από το αδιέξοδο.

Έτσι αναπόφευκτα η κρίση σε συνδιασμό με τη μαζική καταπίεση που επιβάλλει το καθεστώς θα οδηγήσουν σε διάγκωση της δυσάρεσκας του τουρκικού λαου με απρόβλεπτες συνέπειες. ΠΕΤΡΟΣ

νομικής της πολιτικής τα καυτα προβλήματα της περιοχής έγιναν ακόμα καυτότερα. Οικιστικά προγράμματα του Λάμπεθ έπρεπε να εγκαταλειφθούν λόγω της πολιτικής των περικοπων το ποσοστο ανεργίας που ήταν πολυ ψηλο τον τελευταίο καιρο αρχισε να ανέρχεται με πολυ γρήγορο ρυθμο, ιδιαίτερα ανάμεσα στους μαύρους κατοίκους της περιο-

Αξίζει να παρατηρήσει κανένας τον τόνο με τον οποίο αντέδρασε η αστυνομία σ' αυτή την προοπτική, δηλαδή να αντιμετωπίσει ενωμένους την εργατική τάξη μαυρους και λευκούς. Σε όλα τα ανακοινωθέντα τους προσπαθούσαν να διασπάσουν την ενότητα αυτή λέγοντας ότι τα επεισόδια προκάλεσαν οι μαύροι με μερικούς μιγάδες λευκούς που άρχισαν να καίνε

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΝΑ ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Όπως καταγγέλλουν καθημερινες εφημερίδες οι εταιρείες πετρελαίου στην Κύπρο παραβιάζοντας σχετικές συμφωνίες με την κυβέρνηση αποφεύγουν να παραδώσουν στην Αρχή Ηλεκτρισμού συμφωνημένες ποσότητες μαζούτ σε χαμηλές τιμές. Μ' αυτή τους την ενέργεια οι πολυεθνικές που καταλήστευον έτσι κι αλλιώς τους εργαζόμενους, τσέπωσαν μέχρι σήμερα £1,700,000 που πλήρωσε ο εργαζόμενος με αυξημένους λογαριασμούς ρεύματος.

Η αποκάλυψη αυτή ξεσκεπάζει για μια ακόμη φορά τόσο το θράσος των εταιρειών όσο και της κυβέρνησης στην αντίκρουση σοβαρών οικονομικών θεμάτων. Πολύ σωστά η «Χαραυγή» της Πέμπτης βάζει θέμα κρατικοποίησης των εταιρειών σαν την ριζική διόρθωση του κακού που γίνεται. (Ενώ η «προοδευτική» Σημερινή απαιτεί απλώς από την ΔΗΚ και την Κυβέρνηση να απαιτήθει από τις εταιρείες «να φανούν συνεπείς προς τις υποχρεώσεις τους»!)

Η «Χαραυγή» όμως δεν ξοφλά το χρέος που έχει για την υπεράσπιση των συμφερόντων της εργατικής τάξης με το να ζητά απλώς κρατικοποίηση και μάλιστα να περιμένει από την κυβέρνηση να το πράξει! («Η κυβέρνηση έχει υποχρέωση μπροστά στο λαό να το μελετήσει σοβαρά και να προχωρήσει στην υλοποίησή του»).

Γιατί αν δεν το γνωρίζει η «Χαραυγή» (και το γνωρίζει πολύ καλά) την πληροφορούμε με κάθε βεβαιότητα πως η δεξιά κυβέρνηση Κυπριανού το πολύ που θα κάνει είναι να «μελετήσει το θέμα» (για το «σοβαρά» πολύ αμφιβάλλουμε) και να το πετάξει μαζί με δεκάδες άλλες απαιτήσεις του εργατικού κινήματος στον κάλαθο των αχρήστων. Καμμία δεξιά κυβέρνηση δεν πρόκειται να προχωρήσει σε κρατικοποιήσεις των βασικών τομέων της οικονομίας - ακόμα κι αν το απαιτεί κάθε μέρα η «Χαραυγή».

Ο μόνος τρόπος για να εκλείψει η καταλύστεψη των εργαζομένων από τους γύπες του καπιταλισμού είναι η κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο όχι μόνο των εταιρειών πετρελαίου αλλά και του τραπεζικού κεφαλαίου του εισαγωγικού εμπορίου και των μεγάλων βιομηχανικών μονάδων.

«ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ»: ΠΡΟΟΔΟΣ Ή ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ;

Η επιτυχής αποστολή του «Κολούμπια» - του πρώτου «διαστημικού λεωφορείου» - θα έπρεπε κανονικά να ενθουσιάσει κάθε προοδευτικό άνθρωπο στη γη. Γιατί τι άλλο αποτελεί πρόοδο παρά η επιβολή του ανθρώπου πάνω στη φύση με τις τεχνολογικές εφευρέσεις. Η τεχνολογική ανάπτυξη που επιτελείται σήμερα στις ανεπτυγμένες χώρες έχει δώσει τη δυνατότητα για την κατάκτηση της φύσης από τον άνθρωπο, για να τον καταστήσει αφέντη του πλανήτη και του διαστήματος και να κάνει τη ζωή του άνετη, παραγωγική και δημιουργική. Ο έλεγχος όμως των εφευρέσεων όπως και των μέσων παραγωγής από το ιδιωτικό κεφάλαιο και το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό κράτος αντί να υπόσχεται τον επίγειο παράδεισο καταντά καταστρεπτικό για το μέλλον του. Γιατί οι εφευρέσεις και οι δημιουργικότητες του μετατρέπονται σε φονικά όπλα στα χέρια των ιδιωτών και των εκπροσώπων τους στα αστικά κράτη για την μεγιστοποίηση του κέρδους τους και την επιβολή τους πάνω σε άλλες χώρες και ανθρώπους για να τους εκμεταλλεύεται πιο αποτελεσματικά.

Έτσι και η κατάκτηση του διαστήματος με τον τρόπο που γίνεται κινδυνεύει να χρησιμοποιηθεί για στρατιωτικούς σκοπούς για την επέχταση και τελειοποίηση της ιμπεριαλιστικής καταπίεσης και εκμετάλλευσης.

Οι ρομαντικές ευχές για αποπλυσμό και ύψωση δεν φαίνεται να αποτελούν απάντηση στους κινδύνους που δημιουργούνται γιατί με ευχές δεν πρόκειται οι καπιταλιστές Ιμπεριαλιστές να απαρνηθούν τα ατου που τους δίνει η τεχνολογική ανάπτυξη για εδρέωση των συμφερόντων τους.

Μόνο η άνοδος του παγκοσμίου εργατικού κινήματος κι η αντικατάσταση του χασοτικού εκμεταλλευτικού συστήματος του καπιταλισμού με τον παγκόσμιο μετασχηματισμό της κοινωνίας και το πέρας των μέσων παραγωγής στην υπηρεσία του συνόλου μπορούν να εγγυηθούν τη χρησιμοποίηση της τεχνολογίας για την απελευθέρωση του ανθρώπου. Όσο η τεχνολογία κι ιδιαίτερα τα διαστημικά προγράμματα βρίσκονται στα χέρια των Ρήγκαν και των μονοπωλίων κινδυνεύει η ανθρωπότητα κι ο πολιτισμός της να υποστούν μια τελειωτική καταστροφή.

ΔΗΜΑΓΩΓΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΟΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗ «ΧΑΡΑΥΓΗ»

Τα κίνητρα της και ποιος ευθύνεται

Σε πρωτοσέλιδη «είδηση» η «Χαραυγή» της Παρασκευής (17/4) καταπιάνεται με την ενδοκομματική κρίση στο Σ.Κ. Ε.ΔΕΚ σε μία φανερή δημαγωγική προσπάθεια να πλήξει εκλογικά το κόμμα. Σ' ένα άρθρο που δεν ασχολείται ούτε καν συνθηματικά με τις πολιτικές διαφωνίες και συγκρουόμενες πολιτικές θέσεις που βρίσκονται πίσω από την ενδοκομματική κρίση - πράγμα που υπάρχει σ' όλα τα κόμματα του κόσμου και σ' ένα βαθμό και μέσα στο ίδιο το Α.Κ.Ε.Λ. - Το εκφραστικό όργανο της ηγεσίας του ΑΚΕΛ χρησιμοποιεί την Σ.Ο. Εκφραση (ακόμα και παλιές εκδόσεις πολλών μηνών) και τους τραπουκισμούς από τα «όργανα της τάξης» στο συλλαλητήριο της ΕΔΕΚ 3ης Απριλίου ενάντια σε υποστηρικτές της αριστερης πτέρυγας της Ε.ΔΕΚ σαν ραβδία για να δείρει και να ξεκάει εκλογικά το κόμμα. Το άρθρο καταλήγει αφοριστικά πως η κρίση είναι το «φυσιολογικό αποτέλεσμα της κρίσης της ηγεσίας... γραμμής... τακτικής της ΕΔΕΚ, είναι το αποτέλεσμα της αποτυχίας του κόμματος να διοχετεύσει τις θέσεις του μέσα στο λαό, ο οποίος δεν παρασύρεται από τυχοδιωχτισμούς και δερμαλισμούς». Το άρθρο διανθίζεται ακόμα με χαρακτηρισμούς που διοχετεύονται από την κομματική ηγεσία στην βάση του κόμματος για την αριστερη πτέρυγα, όπως «μαοϊκοί», «τροτσκιστές», «αριστεριστές» με τέτοιο τρόπο που να αφήνεται να νοηθεί πως η εφημερίδα συμμαχίζεται αυτές τις βρισιές που αποδίδονται στους υποστηρικτές της αριστερης πτέρυγας.

Η προσπάθεια της Ακελικής ηγεσίας και του εκφραστικού της οργάνου είναι εξώφθαλμη. Ενώ η εφημερίδα αυτή απέφυγε για μήνες να συζητήσει και να τοποθετηθεί πάνω στις θέσεις της εφημερίδας μας και της αριστερας πτέρυγας θυμήθηκε ξαφνικά ένα μήνα πριν τις εκλογές την ενδοκομματική κρίση, συνεχίζοντας να παραβλέπει την πολιτική ουσία του θέματος, για να πλήξει τις εκλογικές δυνατότητες της ΕΔΕΚ και ταυτόχρονα να διοχετεύσει με πλάγιο τρόπο στους αναγνώστες της τες βρισιές που εκτοξεύονται εναντίον μας. Μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια.

ΚΡΙΣΗ ΜΑΡΤΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΔΕΚ

βιάλλονται συνεχώς στελέχη και μέλη. ΣΤΙΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΪΣ Πάφου - Λεμεσού ΛΕΙΣΘΕΙ ΑΠΟ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ Ο Π. ΠΑΥΛΟΥ;

Η ανεκδιήγητη αυτή συμπεριφορά της «Χαραυγής» μόνο ζημια προκαλεί στο εργατικό κίνημα και την αριστερα. Γιατί μόνο η δεξιά και το «κέντρο» μπορεί να επωφεληθεί από αυτό το συγκεκριμένο πόλεμο φθώρας της ΕΔΕΚ στον οποίο επιδιέχεται η ηγεσία του ΑΚΕΛ με τέτοια άρθρα σαν αυτο της Παρασκευής. Ένας άλλος τους στόχος είναι σαφώς κι η επιβολή της μονοκρατορίας αυτής της ηγεσίας στο χώρο της αριστερας.

Είναι απαράδεχτο για ηγέτες και έντυπα της αριστερας να χτυπούν με τέτοιο βρώμικο τρόπο ένα άλλο κόμμα της αριστερας τη στιγμή μάλιστα που παραβλέπουν τη χρέωση του ΔΗ.ΚΟ και των άλλων κομμάτων του «κέντρου» προσβλέποντας σε μια μετακλογική συμμαχία στην βουλή και την κυβέρνηση του τύπου του 1976 και 1978.

Με τον τρόπο αυτο περιχαρακώνονται γύρω από την σχηματιστική τους επιμονή να πολεμουν τη συνεργασία ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ την μόνη δηλαδή πολιτική που μπορεί να εξασφαλίσει την άνοδο της αριστερας στην πολιτική εξουσία και τον τερματισμό της ολέθριας διακυβέρνησης της Κύπρου από την δεξιά.

Σ' αυτή τους την πολιτική επιμονή να τους βοηθά η ηγεσία της ΕΔΕΚ ξεπερνώντας τους στον πόλεμο των βρισίων και με την δεξιά στροφή που κάνει ενω ταυτόχρονα πολεμά με κάθε μέσο τους μαρξιστές του κόμματος - βάζοντας μάλιστα τραμπούκους σε δημόσια συγκέντρωση χιλιάδων ατόμων (κομματικών

Ητidia από πάνω εφημερίδα καταγγέλλει ότι στη συνδιάσκεψη της Πάφου η ηγεσία της ΕΔΕΚ καταπίεσε κάθε ίχνος ενδοκομματικής δημοκρατίας και επιδόθηκε σε λαοπλογία και τρομοκρατία, για να επιβάλει τις δικές της απόψεις. Παρ' όλ' αυτά, οι δύο μερίδες Ισοψήφισαν στην επανέναρξη.

Ενα μέλος απουσίαζε. Τελικά ο Δρ. Λυσσαρίδης επέβαλε σάν γραμματέα τον Γ. Ομήρου ενώ στην Κ.Ε. και κατηγορήθηκε ότι «έθεσε σε κίνδυνο την ένότητα του κόμματος». (Κ.Ε. και μη) να επιτίθενται σε μαρξιστές του κόμματος επειδή κρατούσαν κόκκινα πάνω και σημαίες του Δώρου Λοΐζου ή επειδή πουλούσαν μια αριστερη εφημερίδα που ζητούσε στο κύριο άρθρο της την ενότητα ΕΔΕΚ-ΑΚΕΛ και στη βάση ενός σοσιαλιστικού προγράμματος.

Θέλουμε να υποδείξουμε στους ηγέτες του ΑΚΕΛ τη «Χαραυγή» και την ηγεσία της ΕΔΕΚ πως η «κρίση στην ΕΔΕΚ» είναι το αποτέλεσμα κύρια, της μόνιμης κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος και του αδιέξοδου στο οποίο έχει οδηγήσει την Κυπριακή κοινωνία η αστική τάξη.

Η αδυναμία των ηγεσιών των δυο αριστερων κομμάτων να συνεργαστούν πάνω σ' ένα επαναστατικό πρόγραμμα για να βγάλουν την κοινωνία από αυτο το αδιέξοδο υποχρεώνει δυνάμεις σαν την αριστερη πτέρυγα της ΕΔΕΚ να τοποθετηθούν πάνω στην λανθασμένη πολιτική που ακολουθεί η ηγεσία τους ενημερώνοντας ανοιχτά την εργατική τάξη χρησιμοποιώντας το μόνο μαζικό μέσο που διαθέτει. Μια δεκαπενθήμερη εφημερίδα. Αν αυτο το εκμεταλλεύεται η ηγεσία του ΑΚΕΛ για να πλήξει την ΕΔΕΚ και την ενότητα της αριστερας η ευθύνη δεν βαρύνει την αριστερη πτέρυγα και την εφημερίδα της αλλά την κομματική ηγεσία που επιμένει να δίνει επιχειρήματα (με την πολιτική της και το διωγμό των μαρξιστών από το κόμμα) στην Ακελική ηγεσία και τη «Χαραυγή».

Όσο για τους τελευταίους τους παραδίνουμε στην κρίση των μελών τους και του εργατικού κινήματος.

ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΓΚΑΡΑΖ

Σε 24ωρη προειδοποιητική απεργία κατέβηκαν την περασμένη Δευτέρα 13/4/81 οι μηχανικοί των γκαραζ μετά την άρνηση του Συνδέσμου εισαγωγέων αυτοκινήτων τράκτορ και γεωργικών μηχανημάτων να κάμει οποιοσδήποτε προτάσεις στα αιτήματα των μηχανικών που υποβλήθηκαν αμέσως μετά τη λήξη της σύμβασής-τους. Η σύμβαση των μηχανικών έληξε στις 31/12/80 και τα αιτήματα-τους τα αποφάσισαν μετά από γενική συνέλευση. Περιληπτικά τα αιτήματα των μηχανικών είναι: α) Βελτίωση κατωτάτων ορίων μισθού πρόσληψης (αρχάριοι) β) Αυξήσεις στο υφιστάμενο προσωπικό γ) Βελτίωση εορτολογίου δ) Βελτίωση στο ταμείο

ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής ε) Βελτίωση διαδικασίας απόλυσης προσωπικού στ) Βελτίωση όσον αφορά την άδεια ασθένειας και ατυχημάτων και ζ) να πληρώνονται τα μεταφορικά εκτός από το πρώτο λεωφορείο. Πρέπει να αναφερθεί ότι η εργοδοτική πλευρα δεν δέχτηκε να συζητήσει καθόλου τα αιτήματα των εργατών.

Αναλυτικά τα αιτήματα των εργατών είναι:

Για μαθητευόμενους κάτω από 16 χρόνων ζητήθηκε ο μισθός των £14 και από το 1982 £16. Τά ποσα αυτα δεν περιέχουν τιμαριθμικό επίδομα.

Για μαθητευόμενους πάνω από 16 χρόνων και φοιτητές των

τεχνικών σχολών με μερική απασχόληση ζητήθηκε το ποσο των £17 και από το 1982 £18.

Για τους ημειδικευμένους (αποφοίτους τεχνικών σχολών και από το σύστημα μαθητείας) από το 1981 £22 και το 1982 £24.

Για τους ειδικευμένους από το 1981 £25 και το 1982 £27.

Για τους ειδικούς τεχνίτες από το 1981 £31 και από το 1982 £34.

Για τους ανειδικευτους εργάτες που απασχολούνται σε υπηρεσίες όπως τα πλυσίματα αυτοκινήτων κ.λ.π. το 1981 £24 και από το 1982 £26.

Συνέχεια στην 6η

ΕΡΕΥΝΑ : ΛΙΜΑΝΙ Εργατική διαφορά ΣΑΛΑ-Συντεχνιών

Ενω το πρόβλημα της Κυριακής μπαίνει σε μια διαπραγματευτική διαδικασία που θα οδηγήσει ουσιαστικά στη παγοποίηση του προβλήματος μέχρι τη διεξαγωγή των βουλευτικών εκλογών, παρουσιάστηκε μια παλιά εργατική διαφορά, τούτη τη φορά μεταξύ του ΣΑΛΑ (Σύνδεσμος Αδειούχων Λιμενικών Αχθοφόρων Λεμεσου) και των Συντεχνιών. Η διαφορά που κρυφόκαie εδώ και τέσσερα χρόνια, έχει μεγαλύτερη σημασία σήμερα, που οι Συντεχνίες τη συνδέουν με το πρόβλημα της Κυριακής. Οι Συντεχνίες ενω στις 4.4.81 ενημέρωσαν τους λιμενεργάτες για την απεργία της Δευτέρας 6.4.81, ξαφνικά κάτι μεσολάβησε που οδήγησε στη ματαιώση της απεργίας. Η διαφορά μεταξύ του ΣΑΛΑ και των Συντεχνιών, αφορά το έκτακτο προσωπικό που απασχολεί ο ΣΑΛΑ και την εργασία στις αποθήκες και στο μώλο.

Η εργασία στις αποθήκες και το έκτακτο προσωπικό

Ως τελευταία, όμως, σήμερα, ο ΣΑΛΑ εργοδοτούσε έκτακτο προσωπικό που πληρώνεται με χαμηλότερο μεροκάματο, σχεδόν κατά 50%, απ' ό,τι καθορίζουν οι συντηνικές συμβάσεις. Ακόμα με παράβαση των όρων, που προνοούν πως μόνο λιμενεργάτες αχθοφόροι και στοιβαδούροι Β, έχει το δικαίωμα να εργοδοτεί ο ΣΑΛΑ μέσα στις αποθήκες. Οι Συντεχνίες δικάιο λοιπον απαιτούν να σταματήσει τούτη η παρανομία από το ΣΑΛΑ.

Στο ζήτημα του όμως, δεν μπορούμε να μη σημειώσουμε πως γύρω στα 15 άτομα εργάζονται εδώ και πέντε χρόνια με τον ΣΑΛΑ και θα ήταν η αδικη και αντισυνδικαλιστική οποιαδήποτε ενέργεια που θα τους εκτόπιζε από την εργασία τους.

Λίγα λόγια για τον ΣΑΛΑ

Ο ΣΑΛΑ είναι η μόνη ισως μετοχική «επιχείρηση» στη Κύπρο που την αποτελούν πρώην εργαζόμενοι, που συμμετέχουν όλοι τους στην παραγωγή, που αμοιβονται όλοι με μοιολομορφή μισθοδοσία, που αποφασίζουν όλοι τους πάνω στα διάφορα ζητήματα που αφορούν τις δραστηριότητες του ΣΑΛΑ, σε θέματα διαχείρισης, αγοράς μηχανημάτων, ανάπτυξης και διευκόλυνσης της παραγωγής, με τη συμμετοχή, τις υποδείξεις και την έγγραφη πάντα της ΑΛΚ.

Η εργασία στο μώλο

Οι Συντεχνίες απαιτούν καθορισμένα πόστα για τους λιμενεργάτες αχθοφόρους Β πάνω στο μώλο. Ο ΣΑΛΑ θεωρεί το μώλο και τις αποθήκες σαν χώρο της δικής του αρμοδιότητας που του παραχωρήθηκαν από την ΑΛΚ. Επιμένει πως είναι στην απόλυτη κρίση του σε ποιους χώρους, μώλο ή αποθήκες, θα εργοδοτεί τους λιμενεργάτες αχθοφόρους Β. Ισχυρίζεται πως η Β Λίστα των αχθοφόρων έγινε

Ο ΣΑΛΑ σαν εργοδότης

Δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε πως οι δραστηριότητες του ΣΑΛΑ παρουσιάζουν αντίφατικές παραγωγικές σχέσεις. Και είναι τούτο που τους οδηγεί να εισηγηθούν την υπαρκτή εργοδοτική καθημερινα μίνιμουμ 30 λιμενεργάτες αχθοφόρους Β, αλλά σύμφωνα με την απόλυτη κρίση του.

Τελικά οι δύο πλευρές αποφάσισαν να παραπέμψουν τη διαφορά στο Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής, κ. Καζάρια, ο οποίος ανέλαβεν να δώσει την-εμνηνεία του νόμου για τον λιμενεργάτη. Για μας είναι αμφίβολο αν η εμνηνεία του νόμου μπορεί να έχει οποιαδήποτε ουσιαστική σημασία για το ζήτημα τούτο.

Ο ΣΑΛΑ εργολάβος της ΑΛΚ

Ο ΣΑΛΑ εκτελεί εργολαβική δουλγία για την ΑΛΚ. Η ΑΛΚ δίνει κίνητρα στο ΣΑΛΑ. Άλλου τα πλατάει και άλλο το στενέει, ανάλογα σε ποιες τάξεις τα συμφέροντα στρέφονται.

Η ΑΛΚ πλατύνει τις εξουσίες του ΣΑΛΑ στα θέματα που αφορούν τους εργάτες, για να τον έχει εμπροσθοφυλακή στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων της κεφαλαιοκρατικής τάξης. Στενέει τις εξουσίες του ΣΑΛΑ στα θέματα που αφορούν την εμπορομεσιτική αστική τάξη, για να εξασφαλίσει αποτελεσματικά τα συμφέροντα αυτής της τάξης.

Εμπορομεσιτική κεφαλαιοκρατική τάξη. Δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Το πρόβλημα δεν βρίσκεται και ούτε εξαρτάται στη καλή ή τη κακή θέληση του οποιουδήποτε. Το ζήτημα είναι αρκετά ισοροπημένο και οφείλεται στις αντιφατικές παραγωγικές σχέσεις που καθορίζουν οι ίδιοι οι αστοί οικονομολόγοι. Ο θάνατος σου, η ζωή μου. Ασφαλώς είναι πολύ παρατραβηγμένη η έκφραση που χρησιμοποιούμε. Το κάνουμε απλά, μόνο και μόνο, για να δείξουμε ζήντανα και ξεκάθαρα, να το καταλάβει ο καθένας, σε μια σύνθετη αντίφαση βρισκονται και οι λιμενεργάτες και οι αδειούχοι λιμενικοί αχθοφόροι από την κατάσταση που δημιουργήθηκε και υιοθετήθηκε από την ΑΛΚ, που σε τελευταία ανάλυση έχει την κύρια ευθύνη. Ας μη μας πουν οι Συντεχνίες, πως δεν μπορούν να δουν τούτη την αντικειμενική διαφοροποίηση που γίνεται τόσο ξαφνικά στο λιμενεργάτη, όταν μετράλλεται τόσο απότομα σε αδειούχο λιμενικό αχθοφόρο.

Ο ΣΑΛΑ και οι Συντεχνίες

Δεν διαφωνούμε με την επιτυχία των Συντεχνιών που κατοχύρωσαν προτεραιότητα στους λιμενεργάτες για πρόσληψη-τους στο ΣΑΛΑ, και ασφαλώς ούτε και οι ίδιοι οι λιμενεργάτες θα διαφωνούν. Είναι δικαίο και αποτελεσματικό, να μπαίνουν στο ΣΑΛΑ, άνθρωποι που έχουν παράδοση στη λιμενική δουλγία, και όχι αλλεπιπτώσιμες και κουβαλλήσες που είναι άσχετοι με το περιβάλλον. Οστόσο νομίζουμε πως οι Συντεχνίες διαφάνουν με την ύπαρξη του ΣΑΛΑ στο λιμάνι. Απο την άλλη όμως, δεν μπορούν να κάνουν και διαφορετικά γιατί ο ΣΑΛΑ βρίσκεται ριζωμένος εκεί, προτού οι Συντεχνίες αποκτήσουν δυναμική με μόζη παρουσία σ' αυτό το χώρο.

Θέλουμε να πιστεύουμε πως οι χριστοί λιμενεργάτες και σημερινά αδειούχοι λιμενικοί αχθοφόροι, θ' αντιμετωπίσουν τα αήματα των πρώην συναδέλφων τους με κατανόηση. Θέλουμε να πιστεύουμε πως οι λιμενεργάτες, με τη σειρά τους, βλέπουν με κατανόηση τις δυσκολίες των αδειούχων λιμενικών αχθοφόρων σε ορισμένα ζητήματα με αποτέλεσμα να αδυνατούν να ικανοποιηθούν με

Φωνάζει ο κλέφτης για να φοβηθεί ο νοικοκύρης

Ο στρουθοκαμηλισμός των Ναυτικών Πρακτόρων έχει ξεπεράσει τα όρια. Στη συνέλευση τους, που έγινε τη Τετάρτη 15.4.81, στο Μιραμάρ της Λεμεσου, σε ατμόσφαιρα «λιτότητας», ανάμεσα στα ούσκι και τα χαμόγελα, βρήκαν και την ευκαιρία να μιλήσουν για πολετώλεια και να δείξουν το «ενδιαφέρον τους» για την οικονομία του τόπου! Αυτοί που αποτελούν πρόκληση στα αισθήματα του λαου με την αλόγιστη σπατάλη τους. Αυτοί που σαμποτάρουν την οικονομία, με την εξαγωγή των κεφαλαίων τους στο εξωτερικό.

Μίλησαν για την αναγκαιότητα «πλήρης εκμετάλλευσής» των λιμανιών μας!

Μίλησαν για την αναγκαιότητα «πλήρης εκμετάλλευσής» των λιμανιών μας! Αυτοί που αρνούνται τόσο επίμονα, να αξιοποιηθούν με το καλύτερο τρόπο 18-30 ώρες χαμηλής νυχτερινής εργασίας τη βδομάδα που καταδικάζει 345 λιμενεργάτες Β στην υποαπασχόληση.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ναυτικών Πρακτόρων, κ. Στεφάνου, μίλησε «για παράβαση συμβάσεων και αδικαιολόγητες απεργίες». Πρώτα - πρώτα τονίζουμε πως όλες οι απεργίες των εργαζομένων, είναι δικαιολογημένες. Οσο αφορά τις συμβάσεις, τους λέμε, πως αυτοί τις παραβιάζουν, με την άρνηση - τους να αξιοποιήσουν τη νυχτερινή εργασία και να συζητήσουν αναθεώρηση των απολήων των λιμενεργατών για την Κυριακή. Τους προκαλούμε να αναφέρουν τις περιπτώσεις που οι λιμενεργάτες με τις απεργίες τους, παρέλυσαν την εργασία στα λιμάνια μας.

Φαίνεται πως η υπευθυνότητα που διακρίνει μέχρι σήμερα τους λιμενεργάτες και τις Συντεχνίες τους, έχει παρεξηγηθεί από τους αστους κεφαλαιοκράτες. Σηκώνουν κεφάλι και «τα φορτώνουν όλα στο πετεινό». Οι λιμενεργάτες όμως δεν ανεχόνται άλλο τις ψευδείς επιθέσεις ενάντια τους. Είναι αποφασισμένοι ν' αντιδράσουν με το δικό τους το τρόπο.

Η Συνεργερμική «Σημερινή» παρουσιάζει χωρίς σχόλια τη Συνέλευση των Ναυτικών Πρακτόρων στο Μιραμάρ. Μένοντας πιστή στα συμφέροντα των μαστών της, κεφαλαιοκρατών, ενάντια στα συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Βρίσκεται επικεφαλής στην επίθεση της αστικής τάξης, που η «Σημερινή» είναι ο πιο συνεπής εκφραστής της, για να χτυπήσει το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων της Κύπρου. Ο λαός όμως συνειδητοποιεί όλο και περισσότερο, πως όποιος υποστηρίζει το Συναγερμό και τη «Σημερινή» μοιάζει μ' εκείνον «που αναγίνεται φίδι στο κόρφο του».

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΤΩΝ ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΩΝ

Οι οπαδοί της κεφαλαιοκρατικής αστικής τάξης, με τη Συναγερμική «Σημερινή» επικεφαλής, προσπαθεί μάταια να φορτώσει στην εργατική πλευρα (λιμενεργάτες), την ευθύνη για την επιβολή επίνουλου στα φορτία που εισάγονται και εξαγωγήν στην Κύπρο. Για να στοιχειωθήσουν τις επιθέσεις τους ενάντια στην εργατική τάξη, επικαλούνται ευθύνη στους λιμενεργάτες για το χαμηλο ρυθμο εργασίας και τις καθυστερήσεις των πλοίων στα λιμάνια μας. Οστόσο τονίσαμε πως το επιστημονικό σύστημα παραγωγής/αμοιβής που καθόρισε η αστική τάξη για τους λιμενεργάτες, όχι μόνο εξουδετερώνει το κίνδυνο για χαμηλο ρυθμο εργασίας, αλλά αντίθετα κατοχυρώνει και αυξάνει στο μέξιμουμ το ρυθμο παραγωγής των λιμενεργατών με αποτέλεσμα να μειώνονται οι καθυστερήσεις στα πλοία. Στο σημερινό άρθρο, η Σοσιαλιστική Έκφραση, θα αναλύσει το σύστημα τούτο παραγωγής/αμοιβής των λιμενεργατών, δηλαδή το ενθαρρυντικό μεροκάματο.

Η κεφαλαιοκρατική οικονομία, μπάζει την εργατική τάξη μέσα σε διάφορα συστήματα εργασίας με την παροχή «οικονομικών κινήτρων», που στοχεύουν πάντα στην αύξηση της παραγωγής και του κέρδους. Τέτοια συστήματα στη Κύπρο, έχουμε τις υπερωρίες, την εργαλαβική δουλγία με διάφορες μορφές, την οικιακή παραγωγή, τις βάρδιες και το σύστημα του ενθαρρυντικού μεροκάματος, που το βρίσκουμε μόνο στους λιμενεργάτες.

Το ενθαρρυντικό μεροκάματο δεν πρέπει να το εξηγήσει κανένας σαν μια παραχώρηση της αστικής τάξης ή σαν μια

α) και τη μείωση των καθυστερήσεων στα πλοία.

2. Συντελεί στη σταθεροποίηση του ναύλου και την αποφυγή του επίνουλου.

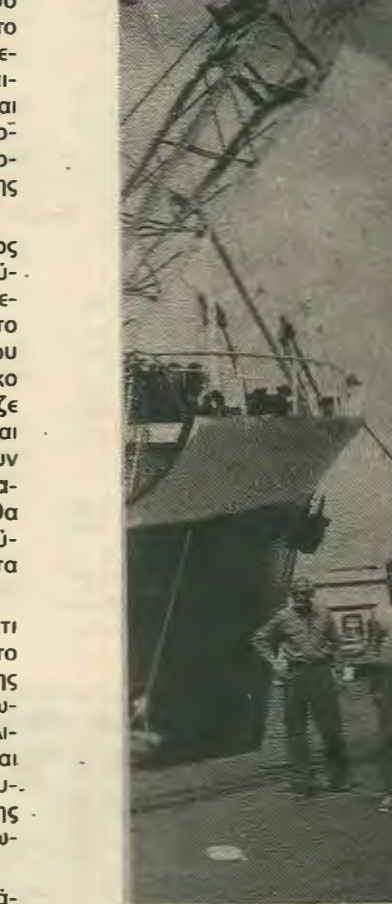
3. Με τη γρήγορη υπηρεσία που προσφέρεται στα πλοία, ανεβάζει την προτίμηση για τα κυπριακά λιμάνια στες ξένες εφοπλιστικές εταιρίες σε σύγκριση με τα λιμάνια γειτονικών μας χωρών. Τούτο δημιουργεί σοβαρές προοπτικές για την αύξηση του διαμετακομιστικού εμπορίου (transit), και δημιουργεί ιδανικές προϋποθέσεις για τη λειτουργία Ελεύθερης Ζώνης στα Κυπριακά λιμάνια.

4. Με τη συχνότερη προσέγγιση πλοίων αυξάνουν τα κέρδη των Ναυτιλιακών Γραφείων, της ΑΛΚ και των έμπορων εισαγωγών και εξαγωγών, ενω παράλληλα αυξάνει και η απασχόληση εργαζομένων στα λιμάνια.

5. Κατοχυρώνει την έγκαιρη και ασφαλή εξαγωγή γεωργι-

ροκάματο δεν έχει μοναδικό στόχο την αύξηση της παραγωγής, αλλά ταυτόχρονα περισσότερη σημασία δίνει στο χρόνο που θα χρειαστεί για τη πραγμάτωση της αυξημένης παραγωγής, και μάλιστα όσο λιγότερος χρόνος χρειαστεί, περισσότερα κέρδη. Ακόμα ο ρυθμος της αυξημένης παραγωγής δεν επιβάλλεται μόνο σε ειδικές περιπτώσεις, αλλά πάντα, για να εξασφαλίσει τη μείωση των καθυστερήσεων στα πλοία, την αποφυγή του επίνουλου, την αποσυμφόρηση στα λιμάνια μας.

Δεν θα είναι υπερβολή, να ονομάσουμε το σύστημα τούτο, απάνθρωπο και επικίνδυνο, που ασφαλώς για την ανθρώπινη ζωή και ασφάλεια. Ο λιμενεργάτης στην προσπάθειά του ν' αυξήσει την παραγωγή και να περιορίσει το χρόνο, παραμερίζει τα μέτρα ασφαλείας και οπτηματα τους κινδύνους που παραμονεύουν να τον πιάσουν στον ύπνο.

συνδικαλιστική κατάκτηση για τους λιμενεργάτες. Ασφαλώς οι Συντεχνίες συνέβαλαν στη βελτίωση του συστήματος. Οστόσο το ενθαρρυντικό μεροκάματο το επέβαλαν οι πιέσεις του διαιθνούς κεφαλαιοκρατικού κεφάλαιου (μέσα στο οποίο βρίσκεται και η Κύπρος) για την εντατικοποίηση της δουλγίας, που στοχεύει πάντα στην αύξηση της παραγωγής και του κέρδους.

Ετσι λοιπον ο Σύνδεσμος των Ναυτικών Πρακτόρων Κύπρου και οι Συντεχνίες των λιμενεργατών καθιέρωσαν το ενθαρρυντικό μεροκάματο, που αντικειμενικά ήταν το μοναδικό σύστημα που θα εξασφάλιζε την αύξηση της παραγωγής και τη μείωση των καθυστερήσεων στα κυπριακά λιμάνια. Αν το αδύνατο κανένας σε βάθος, θα βρεί πως είναι ένα ιδιαίτερο σύστημα εργολαβίας, και μάλιστα στη χειρότερη της μορφή.

Και τούτο οφείλεται, γιατί το ενθαρρυντικό μεροκάματο δίνεται για την πραγματοποίηση συγκεκριμένων υπερπαραγωγών, που πραγματοποιούνται οι λιμενεργάτες με συνεχή και σκληρή δουλγία, σε βάρος της υγείας τους, ακόμα και της ζωής τους, στα πλαίσια της καθιερωμένης θωρης εργασίας.

Το ενθαρρυντικό μεροκάματο γίνεται πάνω στη βάση ριπίου 100% αύξηση της παραγωγής, 100% αύξηση στο μεροκάματο, πάντα μέσα στα πλαίσια της θωρης εργασίας. Ο αρχικός συντελεστής του ενθαρρυντικού μεροκάματος για συνήθη πλοία είναι στη βάση του 57,84% του βασικού μεροκάματο. Απο και και πέρα υπάρχει μια κλίμακα αύξησης της παραγωγής από 4% - 16,6% σε τόνους την ώρα, με αντίστοιχη αύξηση του αρχικού συντελεστή από 6% - 25%.

Το ενθαρρυντικό μεροκάματο σε κομια περίπτωση δεν θα πρέπει να περιορίζεται τις δικαιοδικήσεις των εργαζομένων για αυξήσεις πάνω στο βασικό μεροκάματο. Ακόμα πιο σημαντικό, δεν θα πρέπει να επιτρέψουμε να γίνει παράγοντας που θα εκτοπίζει τους εργαζόμενους απο την παραγωγή.

Τα ευεργετικά αποτελέσματα για την οικονομία, που προέρχονται απο το ενθαρρυντικό μεροκάματο είναι πραγματικά πολύπλευρα και αξιόλογα.

κων και άλλων προϊόντων στο εξωτερικό.

Πιο πάνω αναφέραμε πως το ενθαρρυντικό μεροκάματο, είναι ένα ιδιαίτερο σύστημα εργολαβίας και μάλιστα στη χειρότερη της μορφή. Θα πρέπει να εξηγήσουμε το γεγονός τούτο, για να συνειδητοποιήση ο καθένας, μέσα σε ποια ψυχολογική πίεση, ο λιμενεργάτης πραγματοποιεί την υπερπαραγωγή στα πλαίσια της θωρης εργασίας. Και μάλιστα διπλης παραγωγής, και χρονικής, ενω όλοι οι άλλοι και όλα τα άλλα συστήματα μονάχα μια, ποσοτική.

Όλα τα γνωστά συστήματα εργασίας μέσα σε καθορισμένα (βάρδιες, υπερωρίες) ή ακαθορίιστα (εργολαβία, οικιακή παραγωγή), χρονικά πλαίσια, μοναδικό στόχο έχουν την αύξηση της παραγωγής, σε μια πολύ ειδική περίπτωση ανάγκης. Στα πλαίσια τούτα, ο εργάτης έχει την «άνεση» του στη πραγμάτωση της παραγωγής.

Η ΑΣΤΙΚΗ τάξη έχει πολλους επιστήμονες στη διάθεση της Σ' όλους τους κλάδους. Ετσι ακριβώς συμβαίνει και στην κεφαλαιοκρατική οικονομία. Οι οικονομολόγοι επιστήμονες της αστικής τάξης, μελετούν ένα ζήτημα που αφορά τα θέματα, εκμετάλλευσής, παραγωγής και κέρδους, για πάρα πολύ καιρο. Και προωθούν το σύστημα εκείνο που είναι βεβαίο πως θα φέρει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Δηλαδή, το σωστό τρόπο εκμετάλλευσής, την αυξημένη παραγωγή το μεγαλύτερο δυνατό ποσοστό κέρδους για τους κεφαλαιοκράτες αστους, αδιαφορώντας για τους εργάτες ή για τους κινδύνους που μπορεί να διατρέχουν απο το συγκεκριμένο σύστημα.

Ετσι ακριβώς έκμαν και στην περίπτωση του λιμενεργάτη. Ο λιμενεργάτης, με το ενθαρρυντικό μεροκάματο, βρίσκεται εγκλωβισμένος στο

β) Αυξήσεις των ημερομισθίων των εργατών και εργατριών γ) Βελτίωση και αύξηση του ε-ορτολογίου.

α) Η αναπροσαρμογή του κατώτατου μισθού πρόσληψής για τους βδομαδιαίους και το μηνιαίο προσωπικό.

στην περίπτωση που θα στρώσει την εργατική τάξη στη μίζερια και την εξθθλίωση.

ΝΙΚΟΣ ΛΕΜΕΣΙΑΝΟΣ

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Τη περασμένη Τετάρτη κατέβηκαν σε 24ωρη απεργία οι υπάλληλοι δικηγορικών γραφείων. Τα αιτήματα των υπαλλήλων αφορούν τη λήξη της σύμβασής τους, την κατοχύρωση των ωρών εργασίας τους και καλύτερη μισθοδοσία. Αυτοί ειδικά οι υπάλληλοι δεν έχουν τα ωφελήματα που έχουν όλες οι άλλες υπηρεσίες όπως οι δόσεις, τα μερίσματα, ταμείο προνομίας και άλλα. Εξ' άλλου οι μισθοί τους είναι πολύ πιο χαμηλοί απο τα άλλα συγγενικά τους επαγγέλματα.

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΥΔΑΤΩΝ

Ο Διευθυντής του Τμήματος Ανάπτυξης Υδάτων συζητήσε με τους συντεχνίες το θέμα της απόλυτης 60 εβδομαδιαίων εργατών με επτα χρόνια υπηρεσία. Ο Διευθυντής πρότεινε στις συντεχνίες να δοθεί άδεια χωρίς απολαβές.

ΕΠΙΔΟΧΗΝΤΕΣ

Εκτός από την 24ωρη απεργία των υπαλλήλων δικηγορικών γραφείων, η 24ωρη απεργία των υπαλλήλων δικηγορικών γραφείων.

ΕΠΙΔΟΧΗΝΤΕΣ

Τη Τετάρτη 16.4.81 οι τελωνειακοί υπάλληλοι κατέβηκαν σε 24ωρη προειδοποιητική απεργία, διαμαρτυρούμενοι για τη συμφωνία ΠΑΣΓΥΔ - Κυβερνήσεως αναφορά με το ζήτημα των κριτηρίων αξιο-λόγησης.

Η απεργία αποφασίστηκε απο τη Γενική Συνέλευση των Τελωνειακών υπαλλήλων, που έγινε στα επαρχιακά γραφεία της ΠΑΣΓΥΔ τη Τρίτη 14.4.81. Για να πετύχουν μεγαλύτερη προσέλευση μελών, οι τελωνειακοί υπάλληλοι αρνήθηκαν να εργαστούν υπερωρίες τη Τρίτη με αποτέλεσμα να σταματήσει η εργασία στο λιμάνι στις 2 μ.μ.

Τη Τετάρτη σε ένδειξη διαμαρτυρίας, οι τελωνειακοί, κατέβηκαν σε στάση εργασίας απο τις 11 π.μ. μέχρι τις 11 μ.μ.

Δεν είναι τυχαίο, αλλά επιβεβαίωση των όσων αναφέραμε, πως είχαμε 78 ατυχήματα στο λιμάνι της Λεμεσου το 1977, το ένα θανατηφόρο, το 1978 είχαμε 62 και το 1979 είχαμε 92. Πολλά αποτούτα ατυχήματα ήταν σοβαρά. Ο λιμενεργάτης λοιπον, στο δρόμο ταχύτητας με την παραγωγή και το χρόνο, βάζει καθημερινα σε κίνδυνο τη ζωή του και διακινδυνεύει την εξθθλίωση της οικογένειάς του.

Πολλοί ασφαλώς θα πουν πως το φταίξιμο πέφτει αποκλειστικά στους λιμενεργάτες. Πως θα πρέπει να δουλεύουν λιγότερο και να προσέχουν περισσότερο. Να αδιαφορούν για την παραγωγή και το χρόνο και να δίνουν μεγαλύτερη προσοχή στα μέτρα ασφαλείας. Τούτη η άποψη δείχνει ακριβώς την αδυναμία να συλλάβουν πολλοί το ζήτημα, και να καθορίσουν τον κύριο υπεύθυνο για το ατύχημα ή ακόμα και το θάνατο ενός λιμενεργάτη.

ΣΗΜΕΡΑ με την εφαρμογή κάποιας ανώτερης τεχνολογίας στο λιμάνι της Λεμεσου παρουσιάζονται διαθέσεις για την τροποποίηση του συστήματος παραγωγής/αμοιβής των λιμενεργατών. Οι οικονομολόγοι της αστικής τάξης αρχίζουν και πάλιν να μελετούν νέες μορφές παραγωγικών σχέσεων που θα εξυπηρετούν καλύτερα τα συμφέροντα της κεφαλαιοκρατικής τάξης. Οι Συντεχνίες και οι λιμενεργάτες θα πρέπει συνέχεια να απαργυντούν και να μην επιτρέψουν να τους πιάσουν στον ύπνο.

Στη σημερινή περίοδο της παγκόσμιας κεφαλαιοκρατικής κρίσης, ο πρώτος στόχος της κεφαλαιοκρατικής τάξης, είναι να κτυπήσει το βιοτικό επίπεδο και τις κοινωνικο-οικονομικές κατακτήσεις της εργατικής τάξης. Εμείς δεν πρέπει να επιτρέψουμε ποτε, μια τέτεια αντεργατική επίθεση που θα στρώσει την εργατική τάξη στη μίζερια και την εξθθλίωση.

ΝΙΚΟΣ ΛΕΜΕΣΙΑΝΟΣ

στοις 60 αλλά οι συντεχνίες το απέρριξαν και πρότειναν να μην ακολουθούν τώρα που είναι γιαντες!

ΝΙΚΟΣ ΛΕΜΕΣΙΑΝΟΣ

24ωρη απεργία των τελωνειακών υπαλλήλων Λεμεσου

Την Πέμπτη 16.4.81 οι τελωνειακοί υπάλληλοι κατέβηκαν σε 24ωρη προειδοποιητική απεργία, διαμαρτυρούμενοι για τη συμφωνία ΠΑΣΓΥΔ - Κυβερνήσεως αναφορά με το ζήτημα των κριτηρίων αξιο-λόγησης.

Η απεργία αποφασίστηκε απο τη Γενική Συνέλευση των Τελωνειακών υπαλλήλων, που έγινε στα επαρχιακά γραφεία της ΠΑΣΓΥΔ τη Τρίτη 14.4.81. Για να πετύχουν μεγαλύτερη προσέλευση μελών, οι τελωνειακοί υπάλληλοι αρνήθηκαν να εργαστούν υπερωρίες τη Τρίτη με αποτέλεσμα να σταματήσει η εργασία στο λιμάνι στις 2 μ.μ.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ

Η κρίση στην Κυπριακή Αριστερά Οι λόγοι και που οδηγεί

Προς τους συντρόφους,
της Συνταχτικής Επιτροπής της Σ.
ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Στην Κύπρο (που ίσως η Αριστερά να είναι η πιο μεγάλη απο όλες τις καπιταλιστικές χώρες) έχουμε το εξής φαινόμενο: Τα δύο κόμματα της Αριστεράς (ΑΚΕΛ — ΕΔΕΚ) βρίσκονται σε σύγκρουση (οι ηγεσίες φυσικά και σπρώχνουν και τις βάσεις τους σ' αφο το «χορο»).

Το ΑΚΕΛ παρουσιάζει αντιεξουσιαστική πολιτική ενώ η ΕΔΕΚ εξουσιαστική με μια στροφή όμως προς τα δεξιά. Γιατι αφτη η σύγκρουση και οι διαφορές; είναι το μεγάλο ερώτημα που βασανίζει καθημερινά τον κάθε εργαζόμενο. Και τα δικά μου ερωτήματα είναι:

α) Γιατι οι ηγεσίες της Αριστεράς μεγενθύνουν τις διαφορές και όχι τα κοινά;

β) Πότε έκατσαν να συζητήσουν τις διαφορές τους;

γ) Υπάρχουν λόγοι στες ηγεσίες (γραφειοκρατικές ηγεσίες) των κομμάτων αυτών να μην θέλουν ενότητα της Αριστεράς;

Ας πάρουμε ένα-ένα τα ερωτήματα:

Πρώτον: Οι λόγοι που μεγενθύνουν τις διαφορές και όχι τα κοινά είναι (α) αν μεγενθύνουν τα κοινά θα φανερωθούν στες βάσεις τους ότι τόσο καιρο τους κοροϊδεβαν, (β) μ' αφο το τρόπο θα φέρουν σε ενότητα τις βάσεις τους που θάνα δύσκολο πια να πραγματοποιήσουν το αντίθετο δηλαδή την διάσπαση τους (γ) θα μεγαλώσουν το πόθο των εργαζομένων ενάντια στο σύστημα και (δ) θα καταδικαστούν απο τις βάσεις τους.

Δεύτερο: Δεν κάθονται να συζητήσουν τις διαφορές τους γιατι φοβούνται (α) ότι είναι αναγκασμένοι να συζητήσουν και τα κοινά (β) γιατι οι διαφορές είναι λίγες και (γ) ότι αν δεν έρθουν σε συμφωνία θα καταδικαστούν απο τις βάσεις και αν έρθουν πάλι το ίδιο (Διότι θα αποδειχθεί ότι τόσα χρόνια βάδιζαν λάθος δρόμο).

Τρίτο: Απαντώ ναι, γιατι: (α) σκέφτονται ποιοι θα πάρουν τα πόστα (κύριο μέλημα των γραφειοκρατών) (β) θα τους αναγκάσει η βάση να ακολουθήσουν μια επαναστατική πορεία (πράγμα αδύνατο για τα συμφέροντα τους) που σήμερα είναι ανύπαρκτη στην Κυπριακή Αριστερά, (γ) μαζί με την πορεία της που θα αλλάξει η Αριστερά και θα πάρει μια επαναστατική πορεία θα αλλάξει και την γραφειοκρατική ηγεσία της με μια επαναστατική ηγεσία.

Με αφτη την μικρή ανάλυση θέλω να παρουσιάσω τους λόγους που έφεραν σε διάσπαση την Αριστερά.

Όμως κάτι άλλο που πρέπει να προβληματίσει κάθε εργαζόμενο είναι το σπρώξιμο των ηγεσιών προς τις βάσεις τους για να «χορεύουν κ' αφτές τον ίδιο χορο» όπως έγραφα και πιο πάνω, σε ποιο σημείο σύγκρουσης βρίσκονται οι βάσεις των δύο κομμάτων και πιο είναι το καθήκον των ανθρώπων που γνοιάζονται και θεωρούν απαραίτητη την ενότητα.

Γιατι γίνεται το σπρώξιμο αφο είναι ξεκάθαρο. Πρώτον γιατι δεν μπορούν να στηρίξουν τις διαφορές τους μόνο στην ηγεσία (γιατι αφο είναι ουτοπία) και προσπαθούν να το μεταφέρουν και στη βάση και δεφτερο και πιο σπουδαίο προσπαθούν να φέρον σε ριξη τις βάσεις τους, ούτως ώστε να μπορούν να «κυβερνούν» ανεοχλητοι τα κόμματα τους και όπως θέλουν.

Αφου παρουσιάσουν στες βάσεις τους τον κίνδυνο απο το άλλο κόμμα (ότι δηλ. προσπαθει να τους πάρει μέλη και οπαδους) καλούν το κόμμα τους σε ενότητα. Αφο τους εξασφαλίζει (τουλάχιστο προσωρινα) υποστήριξη της βάσης προς την ηγεσία και μια παθητική στάση της βάσης προς την γραμμή του κόμματος.

Τώρα σε πιο σημείο βρίσκεται η σύγκρουση στες βάσεις. Μπορούμε να πούμε ότι βρίσκεται σε αρκετά προχωρημένο στάδιο. Δεν σημαίνει όμως αφο ότι δεν μπορεί να ανακοπει. Δίνω πιο κάτω μερικά παραδει-

γματα (α) Η σύγκρουση απο τα εκφραστικά οργανα των κομμάτων (Νέα - Χαραυγή - Δημοκρατία - Ανεξάρτητος) οργιάζει. Μερικες φορές φτάνουν σε ύβρεις και συναγωνίζονται ποιος θα βρει περισσότερα λάθη του άλλου στο παρελθον, να παρουσιάσει ο ένας τον άλλο πιο αντιδραστικό κ.λ.π.

Αφτα μεγαλώνουν τη σύγκρουση στες βάσεις των δύο κομμάτων γιατι διαβάοντας την εφημερίδα του ο καθέννας νοιάθει ότι κατηγορείται και υβρίζεται απο τον άλλο.

(β) Στο θέμα των αφισοκολλησεων που το ένα κόμμα σκεπάζει αφίσες του άλλου. Καλο παράδειγμα τα επεισόδια στα Λατσια με την αφισοκόλληση που κατέληξε σε ξυλοδαρμους μεταξύ νεολαίων των δύο κομμάτων.

(γ) Με τις επιστολες στες εφημερίδες τους που προσπαθούν να υπερασπίσουν το κόμμα τους κατηγορώντας το άλλο κόμμα ή ακόμα και την προσωπική ιστορία του πολιτικού τους «αντιπάλου».

Εχει αρκετά άλλα παραδείγματα που νομίζω ότι είναι γνωστα στον καθένα.

Το καθήκον τώρα που μπαινει στους ανθρώπους που θεωρούν απαραίτητη την ΕΝΟΤΗΤΑ.

(α) Να σταματήσουν την σύγκρουση στες βάσεις των δύο κομμάτων (β) Να αποκαλύψουν τις προθέσεις και την λανθασμένη πορεία των γραφειοκρατών. (γ) Να δείξουν στους εργαζόμενους την ανάγκη για ενότητα και πως μόνο έτσι εξυπηρετούνται τα συμφέροντα τους και τέλος να δείξουν τον επαναστατικό δρόμο που πρέπει να ακολουθηθεί απο τα Αριστερά κόμματα, και πως μόνο η ενότητα και ένα κοινό επαναστατικό πρόγραμμα μπορεί να οδηγήσουν το τόπο σε λεφτερια και σοσιαλισμο.

Η σύγκρουση της Αριστεράς δεν έφερε μέχρι σήμερα κανένα καρπο αλλά αντίθετα κτυπα την ίδια την αριστερά και αφήνει την άκρα δεξιά να δυναμώνει και να προπαγανδίζει ότι μόνη ελπίδα του τόπου είναι να

περάσει στην εξουσία.

Αν περάσει στην εξουσία τότε θα φανουν ξεκάθαρα και τα λάθη της διάσπασης. Όμως δεν πρέπει να το επιτρέψουμε αφο (γιατι είναι Μαζοχισμος) αλλά πρέπει να σταματήσουμε την πορεία και τα κριτήρια των γραφειοκρατών. Να σταματήσουμε την πορεία ....

«Τελοςπάντων όλων εκείνων και αφτων που πήραν την ζωή σαν καπρίτσιο της στιγμής». Οπως έγραψε κι ο σύντροφος ΔΩΡΟΣ ΛΟΙΖΟΥ.

Ο κάθε τίμιος Αριστερος πρέπει να στρατευτεί σ' αφο τον αγώνα. Γιατι μόνο η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΘΑ ΦΕΡΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΜΑΣ.

* ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

* ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΚΟΙΝΟ ΑΓΩΝΑ Ε/Κυπρίων και Τ/Κυπρίων εργαζομένων.

* ΚΥΠΡΟΣ ΛΕΦΤΕΡΗ — ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

Υ.Σ. (α) Θα ήθελα να ακούσω τις απόψεις της Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ για το γραφο μου και να γίνη κριτική στην Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ.

(β) Καλο όσους συντρόφους απο την (ΕΔΕΚ και το ΑΚΕΛ) θέλουν να γράψουν τις απόψεις τους για την κρίση της Αριστεράς να το κάνουν για να δημιουργηθει ανταλλαγή απόψεων και να δούμε τα καθήκοντα που μπαινουν μπροστα μας.

Ενας Λεμεσιανος
Σύντροφος

ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Η Συνταχτική Επιτροπή συμμαχίζεται τους προβληματισμούς του σύντροφου απο τη Λεμεσο και συμφωνει απόλυτα με τις θέσεις που βάζει.

Μια πλήρη ανάλυση της θέσης της Αριστεράς Πτέρυγας πάνω στην ενότητα της αριστεράς θα βρει ο σύντροφος στις προγραμματικές μας αρχες που δημοσιεύτηκαν στο φύλλο 102. Τονί-

ζουμε μ' αψη την ευκαιρία ότι η ενότητα απο μόνη της δεν είναι αρκετή. Για να οδηγήσει στη νίκη και την εδραίωση της νίκης και ν' αποτρέψει εξελίξεις τύπου Χιλής όπου σφάχτηκαν χιλιάδες εργάτες μετα το πραξικόπημα ενάντια στην κυβέρνηση Αλλιέντε χρειάζεται η υλοποίηση απο το εργατικό κίνημα ενός επαναστατικού προγράμματος. Ενα τέτοιο πρόγραμμα προβλήθηκε στις προγραμματικές μας αρχες βασικούς τους άξονας είναι η σχεδιοποίηση της οικονομίας και το πέραςμα της διοίκησης της - όπως και της άμυνας - στα χέρια των εργαζομένων. Ενότητα λοιπον ναι, είναι το ένα σκέλος το απαραίτητο. Η βάση της όμως πρέπει να είναι το επαναστατικό πρόγραμμα γιατι χωρις αυτο, το όπλο της ενότητας μπορεί να πλήξει το ίδιο το εργατικό κίνημα αντι να οδηγήσει στο σοσιαλισμο.

Τέλος ενότητα δεν σημαίνει ισοπέδωση ούτε φήμωση ούτε έλλειψη κριτικής. Μια τέτοια κριτική έκανε πάντα και θα συνεχίσει να κάνει η Σ. Εκφραση και στην ηγεσία της ΕΔΕΚ και του ΑΚΕΛ. Οχι για να φθειρει αυτα τα κόμματα ούτε για να τα βρίσει αλλα για να προβληματίσει για να προβάλει στα μέλη τους και το εργατικό κίνημα εκείνες τις θέσεις κι εκείνο το πρόγραμμα που ενωμένη η εργατική τάξη θα υλοποίηση για να καταλήξει το καταπιεστικό εκμεταλλευτικό καπιταλιστικό σύστημα στην οικοδόμηση της νέας σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Σ. Επιτροπή

ΙΣΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

- Ποιος το είπε; όλοι το είπαν.

- Πότε έγινε; Καθημερινως μετα που άρχισαν οι προεκλογικές εκστρατείες.

- Το γράψαν οι εφημερίδες; σχεδόν όλες.

- Γιατι ήρθε η ισότητα τον Απρίλη; Διότι έρχεται ο Μάης.

- Ε κι αν έρχεται ο Μάης; Ο Μάης έχει μια μέρα που την λένε Κυριακή 24ης Μάη και σ' αψη τη μέρα θα γίνουν εκλογες.

- Και τι σχέση έχει η ισότητα με τις εκλογες;

- Στες εκλογες ψηφίζουν και οι γυναίκες.

- Ααα.. κατάλαβα γι' αφο σκέπασαν τις αφίσες που κόλλησαν οι γυναίκες τις 8 του Μάρτη με αφίσες προεκλογικές και άλλες επειδή δεν υπάρχει τώρα το πρόβλημα ΙΣΟΤΗΤΑ.

Τώρα που το σκέφτηκα καλα, τι χρειάζονται οι αφίσες για την ισότητα αφο όποιος κι αν κερδίσει τις εκλογες θα εφαρμοσει την ισότητα. Οποτε

ήταν μάταιοι οι αγώνες.

Γυναίκες μείνετε ήσυχες και θα εφαρμοσει η ισότητα.

Ακόμα είστε πιο σίγουρες αν κερδίσει ο «Συναγερμος». Γιατι όπως λέει δεν θα κερδίσει μόνο τις βουλευτικές αλλα και τις προεδρικές.

Και τότε δεν θα σας σκεπάζουν τις αφίσες σας. Κανένας. Γιατι τότε δεν θα επιτρέπεται να τοιχοκολλούνται αφίσες για την ισότητα (όχι μόνο για την ισότητα) και θα σας ριζούν και στα κελιά (για τρομοκρατικές ενέργειες) αφο θα... εφαρμοσει η «ισότητα». Πράγματι - ισότητα μετα τις βουλευτικές εκλογες!!

Υ.Σ. Είναι καιρος να καταλάβουν όλα τα κόμματα (και ιδιαιτερα τα Αριστερά) ότι το κοινωνικο πρόβλημα της γυναίκα ΙΣΟΤΗΤΑ δεν είναι για να γεμιζούν τα αφτια του κόσμου με προεκλογικές υποσχέσεις αλλα πρόβλημα που πρέπει να λυθει με αγώνες των κομμάτων.

Συντροφικά ένας
Λεμεσιανος Σύντροφος

Συνέχεια από την 3 σελίδα

Γενικά οι αυζησεις των εργατων που θα ξεκινουν στες 31/12 κάθε χρόνο είναι ως εξής:

Όλες τις πιο πάνω αυζησεις οι μηχανικοι θα τις πάρουν σταδιακα κάθε εξαμήνο και όχι αμέσως.

Όσον αφορά το εροτολόγιο οι μηχανικοι ζητουν την Τρίτη της Λαμπρης αντι της αργίας του Σαββάτου της Λαμπρης που έτσι ή αλλιώς δεν τη δουλεύουν.

Για το Συντεχνιακο ταμείο ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής οι μηχανικοι ζητουν να καταβάλλονται απο τους εργοδότες 200 μιλς τη βδομάδα αντι 100 μιλς.

Σε περίπτωση απόλυσης προσωπικού λόγω πλεονασμου οι εργοδότες μπορούσαν να προπληρώσουν τους μισθους των μηχανικών για ένα χρονικο διάστημα χωρις να πληρωθούν στον απολυ-

όμενο ταμείο προνοίας και κοινωνικής ασφαλειας και να σταματήσει αμέσως να εργάζεται ο μηχανικός. Σε περίπτωση που έδιναν προειδοποίηση σε κάποιο εργάτη αλλα συνέχιζε να δουλεύει ο μηχανικός μέχρι την ημέρα απόλυσης του ο εργοδότης του έδινε και το ταμείο προνοίας και κοινωνικής ασφαλειας. Οι εργάτες τώρα ζητουν να τους δίνεται το ταμείο προνοίας και κοινωνικής ασφαλειας σε οποιανδήποτε περίπτωση απόλυσης.

Όσον αφορά στο ποιος θα απολυθεί σε τέτοιες περιπτώσεις οι εργάτες ζητουν να απολύεται πρώτος ο τελευταίος που προσλήφθηκε αν το προσωπικό είναι ισάξιο. Αν όχι να δίνεται αποζημίωση (ο νόμος λέγει να δίδονται 2 χρόνια μισθου).

Για την άδεια ασθενείας οι μηχανικοι ζητουν σε περίπτωση ατυχημάτων την ώρα δουλειας να

πληρώνονται μέχρι να αποθεραπευτούν.

Τέλος για τα μεταφορικά οι μηχανικοι ζητουν τα έξοδα των μεταφορών τους, εκτος απο το πρώτο λεωφορείο που χρησιμοποιουν (Εαν έρχεται κάποιος απο χωριο το πρώτο λεωφορείο είναι αυτό που τον φέρνει απο το χωριο μέχρι την πλατεία Σολωμου).

Πιστεύουμε ότι τα αιτήματα των μηχανικών είναι πέρα για πέρα δίκαια και βασικά για την δουλεια που κάνουν. Οι εργοδότες όπως συνήθως παρμένιστα τελειως αδιάφοροι μπροστα στα αιτήματα των μηχανικών. Εαν συνεχιστει αυτη η στάση των εργοδοτων οι μηχανικοι θα πρέπει να προχωρήσουν στο μοναδικο όπλο που έχουν οι εργάτες εναντιον της εκμεταλλευσης, την απεργία.

N. Κίμωνας

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Παρατηρείται τα τελευταία χρόνια μια προσπάθεια μετάφρασης τουρκικής λογοτεχνίας στα Ελληνικά που έχει ένα ικανοποιητικό ρυθμό. Η προσπάθεια είναι επαινητή και χτυπά τη προσπάθεια της αρχούσας τάξης και του τύπου που την εκφράζει να συνεχίσει και να οξύνει τον εθνικισμό και το σωβινισμό ανάμεσα στους λαούς.

Ο κίνδυνος αιματοκυλισματος υπάρχει και γίνεται μεγαλύτερος όσο το επαναστατικό κίνημα στη Τουρκία εδραιώνεται ή πρόκειται να φανερίσει ότι θα νικήσει. Γι' αυτό και είναι μεγάλη προσφορά η προσπάθεια να γνωρίσει ο λαός της Ελλάδας τη τουρκική λογοτεχνία (και αντίστοιχα).

Ομως εκείνο που παρατηρούμε είναι ότι μεταφράζονται μερικοί μόνο συγγραφείς (μιας ορισμένης φόρμας κι' ενός περιχομένου) γενικά συγγραφείς της παραδοσιακής αριστεράς και μια λογοτεχνία λαϊκίστικου χρώματος. Έτσι βλέπουμε στην Ελλάδα να μεταφράζονται καθ' ολοκληρίαν αυτή τη λογοτεχνία κι' ακόμα χειρότερα τα 95% των μεταφράσεων να αφορούν μόνο δυο Τούρκους λογοτέχνες τους NAZIM XIKMET και AZIZ NEEZIN.

Είναι σαν να μεταφράζονται από τους Έλληνες συγγραφείς

στα Τούρκικα οι ξεπερασμένοι πια της παραδοσιακής αριστεράς Μενέλαος Λουντέμης και Γιάννης Ρίτσος και να μη δινόταν το πλάτος και το προχώρημα της Νεοελληνικής λογοτεχνίας όπως εκφράζεται μέσα από τα βιβλία των Γιάννη Σκαρίμπα (Μαριαμπας, Σολο του Φίγκαρο, θείο τραγί) Μιχάλη Κατσαρού (Κατα Σαδουκαίων) Αρη Αλεξάνδρου (Το κιβώτιο) Βασίλη Βασιλικού (Τριλογία Φύλλο, πηγάδι, αγγέλιασμα) Μάριου Χάκκα (ο Μπιντες) και τώσων άλλων. (Κλ. Κύρου, Αναγνωστάκης, Λειβαδί-

της, Πατρίκιος, Πούλιος και άλλοι νεώτεροι)

Φανταστείτε τι εικόνα για τη λογοτεχνία μας θα είχαν οι Τούρκοι αναγνώστες αν μεταφράζονταν καθ' εξακολούθηση μόνο ο Ρίτσος κι ο Λουντέμης. Υπεύθυνοι γι' αυτό το στραβοδρόμο που τράβηξαν στην Ελλάδα οι μεταφράσεις Τουρκικής Λογοτεχνίας (οι δυο μεταφραστές που ασχολούνται πιο συστηματικά με την μετάφραση Τούρκων συγγραφέων ο Έρμος Αργαίος και Στ. Μαγιόπουλος μεταφράζουν ο πρώτος Α. Νεσιν και ο δεύτερος Ν. Χικμετ.) και οι εκδοτικοί οίκοι. Δεν ξέρω αν υπάρχει και πολιτική σκοπιμότητα δηλ. η παραδοσιακή αριστερά να ρίχνει το βάρος της και να ενισχύει αυτές τις μεταφράσεις μόνο. Πάντως απ' όσα λένε όσοι γνωρίζουν καλά τη Τουρκική λογοτεχνία υπάρχουν αρκετοί συγγραφείς με ριζοσπαστικές τοποθετήσεις αρκετά καλοί στο λογοτεχνικό τους έργο που πρέπει να τους γνωρίσουμε όπως και γενικά τη διανόηση και λογοτεχνική παραγωγή του αυτόνομου του ανεξέχουσιαστικού του πρωτοποριακού εξωκοινοβουλευτικού χώρου του εξω

Γράμμα σε φίλο στην Αθήνα

απο οποιουδήποτε κατεστημένου μηχανισμού.

Γι' αυτό και πρέπει οι πρωτοποριακές ομάδες, εκδόσεις έντυπα να βρουν εκείνες τις επαφές από την Τουρκία και να προχωρήσουν στις μεταφράσεις και στην γνωριμία μας με την πρωτοποριακή Τουρκική Λογοτεχνία. Είναι μια δουλειά που την επι-

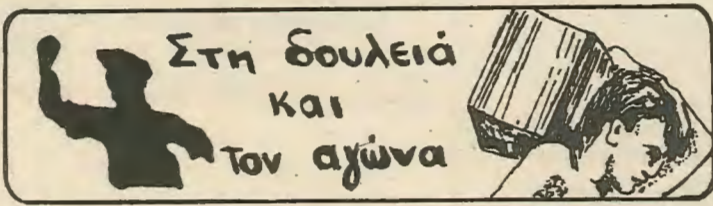
βάλλουν οι σημερινές συνθήκες που ζούμε και η κατάσταση στην περιοχή. (Δυστυχώς ούτε προκυρήξεις και αναλύσεις των πρωτοποριακών ομάδων της Τουρκίας δεν βλέπουμε στα πρωτοπορικά έντυπα της Ελλάδας ενώ βλέπουμε άλλων χωρών που δεν μας αφορούν άμεσα η δεν μας επηρεάζουν τόσο).

- 1 AZIZ NEEZIN «Ο καφές και η δημοκρατία» μετ. Έρμος Αργαίος
- 2 AZIZ NEEZIN «Ο σίσφος με τα οχτώ πόδια» μετ. Έρμος Αργαίος
- 3 AZIZ NEEZIN «Ευθυμογραφικά διηγήματα» μετ. Έρμος Αργαίος
- 4 AZIZ NEEZIN «Η νοημοσύνη των ζώων» μετ. Έρμος Αργαίος
- 5 AZIZ NEEZIN «Το θείο του ταύρου» (θέατρο) μετ. Έρμος Αργαίος
- 6 AZIZ NEEZIN «Ο μυστικός πρακτορας ΟΧ-13» μετ. Έρμος Αργαίος
- 7 AZIZ NEEZIN «Τουμπουκ οκομπινάδρος» μετ. Έρμος Αργαίος
- 8 AZIZ NEEZIN «Κάνε κάτι ΜΕΤ» (θέατρο) μετ. Έρμος Αργαίος
9. AZIZ NEEZIN «Αναμνήσεις ενός εξόριστου» μετ. Στέλιου Μαγιόπουλου
- 10 AZIZ NEEZIN «Τα παιδιά και οι μεγάλοι» μετ. Έρμος Αργαίος
- 11 NAZIM XIKMET «Οι ρωμάντικοι» μετ. Κώστα Κοτζιά
- 12 NAZIM XIKMET «Ποιήματα» μετ. Γιάννη Ρίτσου
- 13 NAZIM XIKMET «Ποιήματα» μετ. Αρη Δικταίου
- 14 NAZIM XIKMET «Ποιήματα» μετ. Γ. Παπαλεονάρδου
- 15 NAZIM XIKMET «Ποιήματα» πολιτικές λογοτεχνικές εκδόσεις 1954. (η έκδοση αυτή βγήκε στις Ανατολικές χώρες στα Ελληνικά. Ανατυπώθηκε πριν λίγα χρόνια...
- 16 NAZIM XIKMET «Γιατι αυτοκτόνησε ο Μπενερέτση» μετ. Στ. Μαγιόπουλου
- 17 NAZIM XIKMET «Το κρανίο» μετ. Στ. Μαγιόπουλου.
- 18 NAZIM XIKMET «Έργα» μετ. Στ. Μαγιόπουλου
- 19 NAZIM XIKMET «Έργα» Β μετ. Στ. Μαγιόπουλου
- 20 NAZIM XIKMET Τα ποιήματα των 9-10 μ.μ. μετ. Πέτρου Μάρκαρη.

Ενας πρόχειρος κατάλογος των μεταφρασμένων έργων του Α. Νεσιν και Ν. Χικμετ στα Ελληνικά. Οι υπόλοιποι τούρκοι που μεταφράστηκαν μετρώνται στα δάχτυλα του ενός χεριού. Όλοι όμως είναι του ίδιου στυλ. Γι' αυτό και επιβάλλεται η γνωριμία με την μοντέρνα πρωτοποριακή Τουρκική Λογοτεχνία.

Σημείωση: Το άρθρο γράφτηκε πριν την επικράτηση του χουντικού Πραξικοπήματος στην Τουρκία.

Σ.Π

Ποιος να το πιστευέ.....

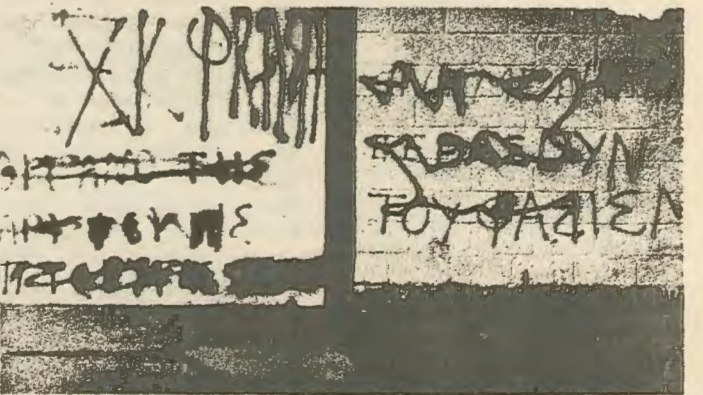
Ηταν πραγματι συγκλονιστικά τα γεγονότα του τελευταίου δεκαπενθημέρου. Μίσος αιώνων αγωνων βρήκε τη δικαίωση του στις 4 τ' Απρίλη του 81. Με μια σαρωτική επελαση οι «δυναμεις της αλλαγης» συνετριψαν τον εχθρο φτανοντας στη Νικη κι' Απελευθέρωση της Κύπρου. Γι' αυτή τη περήφανη Νίκη αφιερωνω σήμερα ένα φωτογραφικο ρεπορταζ με τα κυριώτερα γεγονότα κατα και μετα την μεγάλη Νίκη.

7. Αθηναίοι επίσημοι ενώ πληροφουρύνται απο την Τ.Ν το μεγάλο γεγονός. Περιέργα ερωτήματα δημιούργησε η έκφραση του αντρος δεξιά που μ' αυτή σαν ν' αμφισβητεί τη σπουδαιότητα του γεγονότος...

8. Ο λαός και ειδικά η νεολαία ξεχύθηκε στους δρόμους για να πανηγυρίσει την μεγάλη απελευθέρωση. Πάνω φοιτητές του ΑΤΙ ενώ τραγουδούν πατριωτικά τραγούδια σε καθιστική γιορταστική εκδήλωση στην Πλατεία Ελευθερίας.

9. Όλα τα πολιτικά συνθήματα στους τοίχους δόθηκε εντολη να σβηστούν. Ορισμένοι νεαροι όμως που ανάλαβαν το έργο ήταν τόσο ενθουσιασμένοι απο τη Νίκη και φουσκωμένοι απο περηφάνια που άφησαν και μερικά «σβησμένα βιαστικά». Έτσι για να θυμόμαστε το παρελθον και να βλέπουμε στο μέλλον...

10. Ποιος να το πιστευει δηλαδή! Τη νύκτα της 3ης Απριλιου σε μια συγκεντρωση στη Πλατεία Ελευθερίας κατασεχίστηκαν όλα τα πανω κοκκίνου χρώματος. Ένα κόκκινο λάβαρο-σημαία προκάλεσε μερικά άσπρα συναισθήματα με αποτέλεσμα να κατασχισει. Καλα να πάθει! Αφου δεν περίμενε την απελευθέρωση μέχρι την επόμενη νύκτα. Η απελευθέρωση δεν έρχεται με τέτοια πράγματα και ειδικά με τέτοια χρώματα. Ερχεται με...

11. Εγχρωμο κούνημα μέσω Ε-UROVISION. Και...

12. Ελπίζω να μην με πιστέψατε!
Γ. Τζίβας
17 Απρ. 1981
μ.Α.
Σημείωση: μ.Α. σημαίνει «μεταπελευθερωτικά»...

1. Ο κύριος συντονιστής της νύκτας της μεγάλης Απολύτρωσης. Η Κυπριακή Δημοκρατία στη τελετη του Δουβλίνου εκφράστηκε υπέροχα απο τον Εθνικο Ηρωα.

4. Κάπου στα βουνα του Πενταδάκτυλου. Ξέφρενο πανηγυρί απο νεολαίους για την απελευθέρωση της πατρίδας απο τον ζυγο.

2. Ο θεωρητικός της μεγάλης πράξης. Στη φωτογραφία ενώ απευθύνεται στο Κυπριακό λαό κάθε Κυριακή απο το ραδιόφωνο μετα τη Θεία Λειτουργία. Η Νίκη ήταν πάντα στο σοβό μισόλο του.

5. Ο στρατηγος Εβρεν τάχει χαμένα. «Δεν μπορω να συνέλθω απο την ήττα», δήλωσε απο τον ραδιοφωνικο σταθμο της Αγκυρας. Το ερώτημα πάντως ακόμα παραμένει. Πόσο ακόμα θ' αντέξει αυτή τη πίεση μας η Τουρκική Χούντα;

6. Η γνωστη αυτή προσωπικότης μόλις πληροφορήθηκε τα γεγονότα της 4ης Απριλιου δέκοψε την πρενς-κονφερانس που είχε με τους δημοσιογράφους στο πρόγραμμα «το αστέρι των τετραγώνων». Σ' αυτή τη στάση αγαλλίασης για την ευτυχία της μικρης Κύπρου την συνέλαβε ο φακός.

6 1/2. Μόλις μάθειτκε το γεγονός σ' ένα γύρισμα των Μάππετ Σώου.

3. Η Κυπριακή σημαία θ' αντικατασταθει απο την πιο πάνω. Είναι μια πράξη ευγνωμοσύνης για το Εθνικο Ιδρυμα και τη βοήθεια που παρέσχε στον αγώνα.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΚΕΛ

Καμμία προοπτική αγώνα

Διαβάζοντας το εκλογικό πρόγραμμα του ΑΚΕΛ παίρνει κάποιος την εντύπωση πως οι άνθρωποι που το σύνταξαν χαρακτηρίζονταν από πνευματική δυστοκία. Γιατί αν εξαιρέσει κανείς τα συνθήματα και το καθαρά «φιλολογικό» μέρος, εκείνο που απομένει είναι μια ατεκμηρίωτη πεποίθηση στις ενδοκυπριακές συνομιλίες μεταξύ του προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Ντενκτάς καθώς και μια μεταφυσική, σχεδόν, πιστή στην πατριωτική ενότητα με την δεξιά. Στο όνομα της ενότητας αυτής - απ' ό,τι κάποιος μπορεί να συναγάγει - θυσιάζεται οιοδήποτε ριζοσπαστικό περιεχόμενο που θα μπορούσε να έχει το οικονομικό και κοινωνικό πρόγραμμα του κόμματος.

Στον πρόλογο του προγράμματος διατυπώνεται η επιθυμία των συνταχτών του να έχουν μια συζήτηση πάνω στο περιεχόμενο του με όσους θα ήθελαν να το συζητήσουν: «Είναι η επιθυμία μας να μελετηθεί το πρόγραμμα μας ακόμα και από εκείνους που διαφωνούν μαζί μας. Είναι η επιθυμία μας να μας διαβάσουν, να μας ακούσουν και να συζητήσουν μαζί μας». Μέσα σ' αυτά πλαίσια, αλλά και για λόγους δεινολογικούς, η Σ.Ε. διατυπώνει ορισμένες απόψεις πάνω στο ζήτημα...

Στο πρόγραμμα γίνεται αναφορά στη λεγόμενη «Λαϊκή Συνεργασία» του 1976. Η ηγεσία του ΑΚΕΛ εξακολουθεί να τη θεωρεί σα μια μεγάλη νίκη. Συνήθως η ορθότητα μιας πολιτικής κρίνεται από τ' αποτελέσματα της: Η συνεργασία εκείνη των αριστερων κομμάτων με τμήμα της δεξιάς, που έδωσε χωρίς όρους, την κυβέρνηση και τη

πλειοψηφία της βουλής στο ΔΗ.ΚΟ έχει καταλήξει σε αποτυχία. Πρώτα-πρώτα η συνεργασία διαλύθηκε, το κυπριακό έμεινε στάσιμο, η οικονομία χειρότερη, η αριστερα δεν αύξησε την επιρροή της, ενω έδωσε την ευκαιρία στο ΔΗΣΥ να δημαγωγεί πειστικά εκμεταλλευόμενος τα λάθη της κυβέρνησης. Είναι αδύνατο να δει κανείς πως η συνεργασία θεωρείται μια μεγάλη νίκη.

Παρ' όλα αυτά το ΑΚΕΛ επιμένει ξανά στη αναβίωση μιας τέτοιας συνεργασίας, αν και στο στάδιο τούτο δεν αναφέρει τίποτα συγκεκριμένο. Διερωτάται, λοιπόν, εύκολα κανείς γιατί μια τέτοια ενότητα δεν επιδιώκεται τώρα και αφήνεται σαν μετεκλογική επιλογή. Γιατί η λογική συνέπεια της πολιτικής που εκφράζεται μέσα από το εκλογικό πρόγραμμα του ΑΚΕΛ θα ήταν η επιδίωξη της σύμπτυξης

ενος «πατριωτικού μετώπου» ανάλογου μ' εκείνο του 1976. Οι λόγοι είναι βασικά δύο: Πρώτο γιατί ο λαός έχει βαρεθεί τέτοιου είδους πλαδαρές συνεργασίες και κάτι τέτοιο θα είχε ενδεχομένως την εκλογική του ανταπόκριση και, δεύτερο, γιατί με τη διάλυση του μετώπου του 1976 υπάρχει αντικειμενική δυσχέρεια στην επανασυγκόλληση του.

Η έννοια της ενότητας που υιοθετεί το ΑΚΕΛ προϋποθέτει και την προβολή ενός προγράμματος που μπορεί ν' αποδεχτεί και η δεξιά. Και πράγματι το εκλογικό πρόγραμμα είναι τέτοιο που το περιεχόμενο του εύκολα μπορεί να γίνει αποδεχτό από τη δεξιά, αν αφαιρέσει κανείς τη συνθηματική του ανάφορα στον ιμπεριαλισμό κ.τ.λ Το ΑΚΕΛ δεν κάνει καμία προσπάθεια να προσεγγίσει την ΕΔΕΚ με τον αφορισμό πως δεν υποστηρίζει τις προτάσεις Μακαρίου του 1977. Ομως, το 1976 ακόμα, πριν υπάρχουν προτάσεις Μακαρίου, το ΑΚΕΛ προτίμησε να ψηφίσει το κ. Α. Μιχαηλίδη (δεν ξέρουμε με ποια έννοια βαφτίστηκε αντιιμπεριαλιστής) στην προεδρία της βουλής παρα το δρο Λυσοαρίδη. Όλα τούτα δείχνουν πως το ΑΚΕΛ δεν επιθυμεί την ενότητα της αριστερας, αλλά τη συνεργασία με τη δεξιά.

Εχτος από την «πατριωτική

ενότητα», η άλλη βασική αρχή της πολιτικής είναι οι συνομιλίες. «Αν γίνονται σήμερα συνομιλίες αυτο οφείλεται στην επιμονή και τη συνεπή θέση του κόμματος μας, των βουλευτων του ΑΚΕΛ, του τύπου μας και του ευρύτερου λαϊκού κινήματος, καθώς και άλλων πατριωτικών δυνάμεων». Ετσι το ΑΚΕΛ υπερηφανεύεται για τη διεξαγωγή των συνομιλιων, οι οποίες - με τον τρόπο που γίνονται - έχουν αποβεί ακαρπες, οδηγώντας το κυπριακό από υπόχωρηση σε υποχώρηση απέναντι στον ιμπεριαλισμό. Έχουμε δηλαδή την περίπτωση ενός διπλωματικού παιγνιδιού που η αρχούσα τάξη της Τουρκίας, μέσω του εκπροσώπου τους στην Κύπρο, του Ντενκτάς, χρησιμοποιεί για να παγιώνει σιγα-σιγα τα τετελεσμένα. Και σε τούτο η ηγεσία του ΑΚΕΛ εναποθέτει όλες της τις ελπίδες για τη λύση του κυπριακού.

Απαλλαγμένη, λοιπόν, από τη ρητορική της η πολιτική του ΑΚΕΛ στηρίζεται σε δύο βασικές αρχές: α) Την ενότητα με τη δεξιά και β) τις συνομιλίες ανάμεσα στην κυπριακή κυβέρνηση με τον Ντενκτάς.

Όλα τα άλλα απορρέουν απ' αυτά: Το οικονομικό και κοινωνικό πρόγραμμα και αιτήματα περιορίζονται στο επίπεδο

των σοσιαλδημοκρατικών αιτημάτων, για να μη θίγει η πιθανότητα συνεργασίας με τη δεξιά.

Και εδώ είναι που γίνεται το βασικό σφάλμα: Η δεξιά δεν μπορεί να πείσει τις τουρκοκυπριακές μάζες. Οι εργαζόμενοι στο βορρα τότε μόνο μπορούν να πεισθούν να ακολουθήσουν, μαζί με τους ελληνοκύπριους εργαζόμενους, μια ενιαία αντιιμπεριαλιστική γραμμή, αν γίνή προσπάθεια να βρεθεί η βάση της κοινότητας των συμπεφερόντων τους. Και τούτο περνά μέσα από ένα πρόγραμμα αντικαπιταλιστικό, αλλαγής των υφιστάμενων δομών. Και σαν πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση πρέπει να θεωρείται η ενότητα των αριστερων δυνάμεων στο δικό μας το χώρο. Μόνο, ετσι, μπορεί να σπάσει το σωβινιστικό κλίμα που καλλιεργείται και στις δυο πλευρές από τις γνωστες δυνάμεις.

Γενικά το εκλογικό πρόγραμμα του ΑΚΕΛ δεν προσφέρει καμία καθοδήγηση ούτε προοπτική αγώνα στις μάζες. Πέρα από τις γενικότητες δεν προσφέρει τίποτα συγκεκριμένο, εχτος από μια προσήλωσή στη υφιστάμενη διαδικασία των συνομιλιων που, όπως είναι γνωστό, δεν φαίνεται να οδηγούν πουθενά. **ΖΗΝΩΝΑΣ**

Η εργατική τάξη θα φράξει το δρόμο στο Συναγερμο

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Η πολιτική Κυπριανου - ΔΗ.ΚΟ της τελευταίας πενταετίας κι η σύνδεση αυτής της κατάστασης με τα αριστερα κόμματα που προώθησαν, δέχτηκαν ή ανέχτηκαν την πλειοψηφία του ΔΗ.ΚΟ στη Βουλή και την προεδρία - διακυβέρνηση Κυπριανου είναι ο κύριος παράγοντας της εκλογικής δύναμης που φαίνεται να έχει ο Συναγερμος. Κι αυτά δεν τα λέμε για χάρι της κριτικής ή της ιστορίας. Τα λέμε γιατί τα παθήματα του παρελθόντος δεν φαίνονται να συνετίσουν τις ηγεσίες των αριστερων κομμάτων.

Η ηγεσία του ΑΚΕΛ παραγνωρίζοντας την αντεργατική πολιτική και την ανικανότητα της κυβέρνησης Κυπριανου από την οποία αναγκάστηκε μόλις πριν λίγους μήνες - και κάτω από την πίεση της μάζας των μελών του κόμματος - να διαχωρίσει τις ευθύνες της έρχεται σήμερα να αφήνει περιθώρια επαναπροσέγγισης ενω από την άλλη δηλώνει κατηγορηματικά πως δεν μπαίνει τώρα θέμα «αλλαγής του κοινωνικού καθεστώτος, γιατί θα είχε αρνητικές επιπτώσεις στον απελευθερωτικό αγώνα της Κύπρου» και γιατί πρέπει πρώτα «να απαλλαγούμε από τα κατοχικά στρατεύματα, όλους τους ξένους στρατούς και τις βάσεις» (Συνάντηση Παπαϊωάννου με τον Τύπο).

Ποιος όμως θα διώξει τα κατοχικά στρατεύματα, τους ξένους στρατούς και τις βάσεις; Πως θα επαναπροσεγγιστούν οι Τουρκοκύπριοι; Πως θα χτιστεί ένα ενιαίο αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο μαζί τους για να λυθεί το εθνικό θέμα; Και με ποιους στόχους θ' αγωνιστούν μαζί μας; Για να ανταλλάξουν τον Τούρκο ή Τουρκοκύπριο εκμεταλλευτή του ιδρώτα τους με Ελληνικό-πριο στα πλαίσια του εκμεταλ-

λευτικού καπιταλιστικού «κοινωνικού καθεστώτος», το ΔΗ.ΚΟ που θα βοηθήσουμε να διατηρηθεί σ' αυτό το στάδιο. Μήπως όλα αυτά θα γίνουν με τον Κυπριανου στην ηγεσία της Κυπριακής Κυβέρνησης ή μήπως με τον Τάσσο και τους ομοίους τους;

Όσο για την ηγεσία της ΕΔΕΚ παρα το γεγονός ότι οι πολιτικές καταστάσεις την έφεραν σε σκληρή σύγκρουση με τα κόμματα της δεξιάς (περιλαμβανομένου του ΔΗ.ΚΟ και τον Κυπριανου που κάποτε ήταν «εδεκίτης στο εθνικό θέμα») επιμένει να επιδιώκει αύξηση της εκλογικής δύναμης του κόμματος από τη δεξιά νερόντας το κρασί της και διαχωρίζοντας ό πως κι η ηγεσία του ΑΚΕΛ τον ταξικό απο τον «απελευθερωτικό» αγώνα κι ακόμα χειρότερα ξεδοδώντας περισσότερη ενέργεια στον κατατρεγμο και την εξολόθρευση των Μαρξιστων από το κόμμα παρα στη σφυρηλάτηση μιας ενότητας της αριστερας πάνω σ' ένα σταθερο καθαρο σοσιαλιστικό πρόγραμμα (μιλώντας πάνω από τα κεφάλια της Ακελικής ηγεσίας που με την σειρά της τονπιλλάζει την Ενότητα της αριστερας).

Αν οι αριστερες μάζες στρέφονται σήμερα στα παραδοσιακά τους κόμματα δεν είναι γιατί συμφωνούν με την πολιτική της ηγεσίας τους. Είναι γιατί έχουν οργιστεί με την πολιτική της δεξιάς. Είναι γιατί γυρεύουν διέξοδο και προοπτική για μια καλύτερη ζωή που η δεξιά απόδειξε πως δεν μπορεί να τους προσφέρει.

Αυτή την προεκλογική κινητικότητα των μαζων πρέπει να εκμεταλλευτεί το εργατικό κίνημα στο ακέραιο. Και να την διατηρήσει και να την αυξήσει. Για να γίνει όμως αυτο χρειάζονται πειστικές προοπτικές. Η αριστερη βάση του ΑΚΕΛ και

της ΕΔΕΚ ρίχνοντας τα τείχη που θέλησαν οι ηγεσίες των δύο κομμάτων να χτίσουν ανάμεσα μας μπορούμε σήμερα να δώσουμε αυτές τις προοπτικές. Παλεύοντας για την υιοθέτηση ενός επαναστατικού προγράμματος σοσιαλιστικών μέτρων και αλλαγων που θα επιτρέψουν στην Κυπριακή κοινωνία να πάει μπροστα. Παλεύοντας για μια βουλή με πλειοψηφία ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ που θα αναγκάζει τις ηγεσίες των δυο κομμάτων είτε να αφήνουν κατα μέρος τον μικροπολιτικό σεχταρισμο και να προωθούν σοσιαλιστικά μέτρα είτε να κινδυνεύουν να αντιμετωπίσουν κάθε φορά την οργη των μελών τους φράσσοντας το δρόμο στις ηγεσίες των δυο κομμάτων για οποιαδήποτε συνεργασία με δεξιες ή «κεντρώες» δυνάμεις που θα φέρουν καταστάσεις χειρότερες από την πενταετία που περάσαμε. Γιατι μια νέα δεξιά πλειοψηφία και μια νέα «κεντρώα» κυβέρνηση θα χτυπήσει ακόμα πιο σκληρα το εργατικό κίνημα και τις καταχτήσεις του εχοντας να κυβερνήσει, χωρίς δομικές αλλαγες, σε μια περίοδο οικονομικής κρίσης του καπιταλισμου που θα βαθαίνει.

Κι ακόμα χειρότερα. Θα ανεβάσει το Συναγερμικό 30% σε 40% και 50% αφού προηγουμένως θα έχει αποπροσανατολίσει και απογοητεύσει τις εργατικές μάζες. Και τότε θα 'ρθει πραγματικά η «αλλαγή». Μια αλλαγή κομμένη και ραμμένη στα μέτρα του κεφαλαίου που θέλει φιμωμένο και αδύναμο το εργατικό κίνημα για να εκμεταλλεύεται καλύτερα τους εργαζόμενους και τέλος για να επιβάλλει τα σχέδια των αφεντικων της αστικής τάξης στο ΝΑΤΟ και τα ξένα οικονομικά συμφέροντα που θέλουν την Κύπρο και το λαό της μοιρασμένους.

Δέλτα Μι.

σοσιαλιστική έκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα Γραφεία της : Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα περίπτερα. Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση T.K. 5475 Λευκωσία ΤΙΜΗ 75 μιλς ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα Εσωτερικό: £2.600 Εξωτερικό: Ελλάδα: £4.500 Ευρώπη: £5.100 Αμερική: £6.500